Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

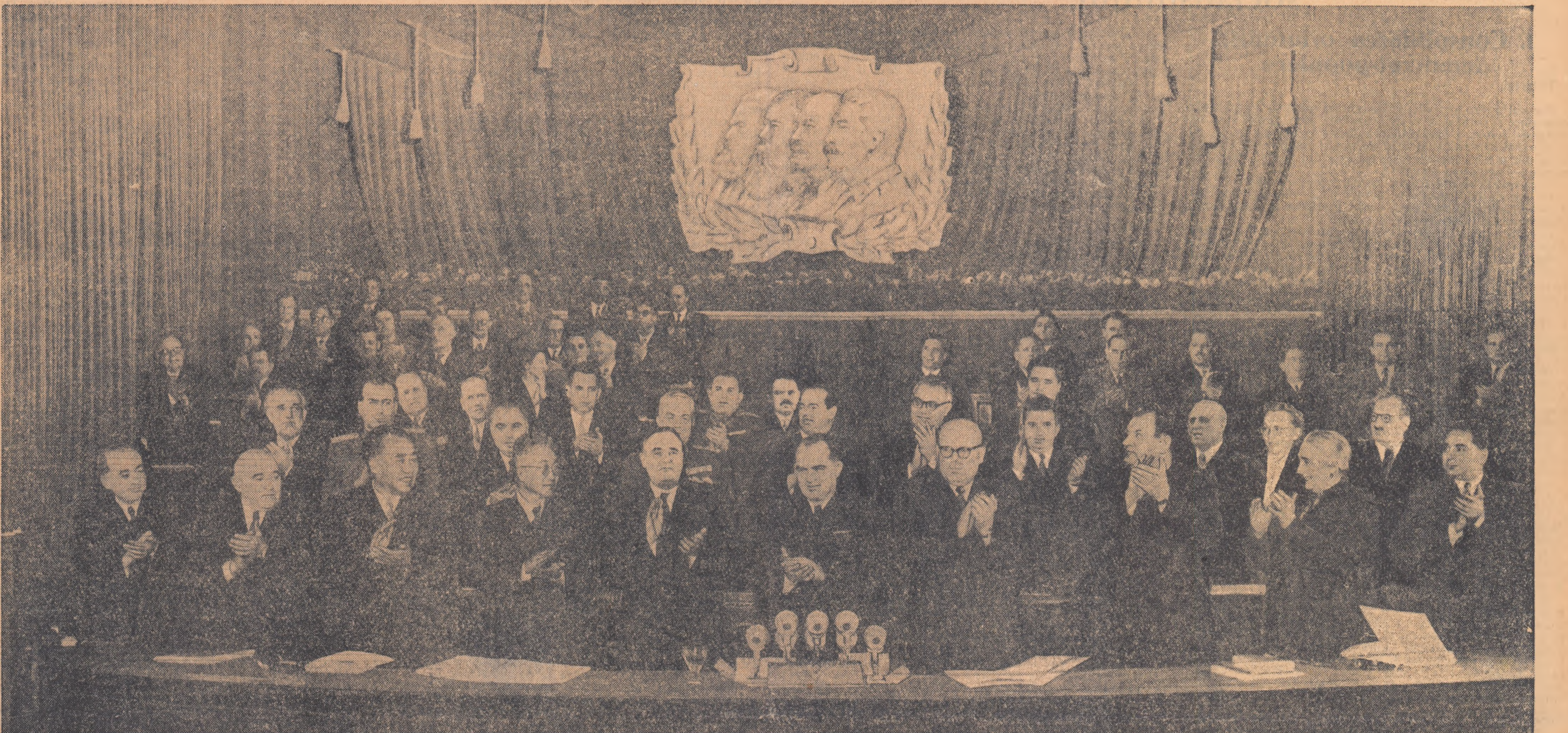
Anul II—Nr. 174
Marți 27 decembrie 1955

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Citiți în interiorul ziarului fragmente din capitolul II al Raportului de activitate al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn expus de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., la Congresul al II-lea al P. M. R.

LUCRĂRILE CELUI DE AL II-LEA CONGRES AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

Prezidiul Congresului, după citirea Raportului de activitate al C.C. al P.M.R., prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. In rîndul întîi, de la stînga la dreapta, tovarășii: Iosif Chișinevschi, Mátyás Rákosi, Ciu De, interpretul său, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Constantin Pîrvulescu, Chivu Stoica, A. I. Kiricenko, Dolores Ibarruri, Gheorghe Apostol; în rîndurile al doilea și al treilea, de la stînga la dreapta, tovarășii: Ștefan Voitec, Alexandru Drăghici, Ene Țurcanu, Ludovic Csupor, Petre Borilă, Florian Dănălache, Emil Bodnăraș, Leontin Sălăjan, Ianoș Fazekaș, Alexandru Moghioroș, Miron Constantinescu, Nicolae Ceaușescu, Dumitru Coliu, Constanța Crăciun, Teodor Iordăchescu. In fund, stînga, conducători ai delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești frățești invitate la lucrările Congresului; în fund, dreapta, membri ai secretariatului și comisiilor Congresului.

Ședința de vineri 23 decembrie 1955

Vineri 23 decembrie ora 9, în sala Ateneului Republicii Populare Romîne, s-a deschis cel de-al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

La Congres participă delegați aleși de organizațiile de partid din întreaga țară.

In sală se află de asemenea, ca invitați, oameni ai muncii, activiști de partid și de stat, oameni ai științei și artei, ziariști romîni și străini.

La lucrările Congresului participă, în calitate de invitați, reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești frățești din U.R.S.S., R. P. Chineză, Franța, Italia, R. P. Ungară, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria, Spania, Marea Britanie, R. D. Germană, R. P. D. Coreeană, R. F. Germană, R. P. Albania, R. P. Mongolă, Austria, S.U.A., Grecia, Siria, Liban, Belgia, Finlanda, Elveția, Suedia, Argentina, Norvegia, Iran, Triest, Luxemburg, Israel, Danemarca, Canada, Olanda.

Delegații întîmpină cu aplauze prelungite intrarea în sală a tovarășilor Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Iosif Chișinevschi, Gheorghe Apostol, Alexandru Moghioroș, Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, Constantin Pîrvulescu, Petre Borilă.

Asistența în picioare aclamă puternic, manifestîndu-și dragostea și atașamentul pentru Partidul Muncitoresc Romîn, inițiatorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului nostru pe drumul construirii socialismului.

Tovarășul Constantin Pîrvulescu rostește cuvîntul de deschidere a Congresului.

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășul Constantin Pîrvulescu salută călduros pe delegații la cel de al doilea Congres al Partidului, precum și pe delegații partidelor comuniste și muncitorești de peste hotare.

In memoria luminoasă a continuatorului nepieritoarei opere a lui Vladimir Ilici Lenin, în memoria marelui prieten al poporului nostru, Iosif Vissarionovici Stalin, participanții la Congres păstrează un moment de reculegere.

Delegații la Congres păstrează de asemenea un moment de reculegere în memoria militanților de seamă, membri ai Comitetului Central al P.M.R., care au încetat din viață în ultimii ani: tov. Iosif Ranghet, tov. Lotar Rădăceanu și tov. Mihai Moraru.

După ce subliniază marile succese obținute de oamenii muncii sub conducerea P.M.R. în construirea socialismului în patria noastră, tovarășul Constantin Pîrvulescu declară deschise lucrările celui de al doilea Congres al Partidului.

★

Congresul trece la alegerea prezidiului.

Delegații aleg în unanimitate **PREZIDIUL** Congresului, compus din tovarășii: **GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, CHIVU STOICA, IOSIF CHIȘINEVSCHI, GHEORGHE APOSTOL, ALEXANDRU MOGHIOROS, EMIL BODNARAS, MIRON CONSTANTINESCU, CONSTANTIN PIRVULESCU, PETRE BORILA, ȘTEFAN VOITEC, NICOLAE CEAUȘESCU, ALEXANDRU DRAGHICI, DUMITRU COLIU, TEODOR IORDACHESCU, IANOS FAZEKAS, LEONTIN SALAJAN, CONSTANȚA CRACIUN, FLORIAN DANALACHE, LUDOVIC CSUPOR, ION COZMA, ENE ȚURCANU.**

Tovarășul Constantin Pîrvulescu invită la masa prezidiului pe membrii prezidiului Congresului. Iau loc de asemenea la masa prezidiului conducători ai delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești frățești, tovarășii A. I. Kiricenko, Ciu De, Màtvàs Ràkosi, Dolores Ibarruri.

Sînt alese apoi în unanimitate Comisia de Validare, Secretariatul și Comisia de Redactare.

Din **COMISIA DE VALIDARE** fac parte tovarășii: **Mihail Dalea, Constantin Anca, Iosif Bank, Vasile Bene, Vasile Cristache, Dumitru Cristescu, Mihai Mujic, Ileana Răceanu, Dumitru Simulescu.**

Din **SECRETARIAT** fac parte tovarășii: **Petre Lupu, Dumitru Berezițchi, Aurel Duma, Vladimir Gheorghiu, Vasile Patilineț.**

Din **COMISIA DE REDACTARE** fac parte tovarășii: **Leonte Răutu, Paul Niculescu-Mizil, Ion Pas, Sorin Toma, Ilie Verdeț.**

Congresul aprobă apoi în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. — Raportul de activitate al C.C. al P.M.R., raportor tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

2. — Raportul Comisiei Centrale de Revizie, raportor tovarășul Guină Nicolae.

3. — Raportul asupra Directivelor Congresului al II-lea cu privire la cel de-al 2-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960, raportor tovarășul Chivu Stoica.

4. — Raportul cu privire la modificarea Statutului P.M.R., raportor tovarășul Ceausescu Nicolae.

5. — Alegerea organelor centrale ale partidului.

Se adoptă de asemenea regulamentul de desfășurare a lucrărilor Congresului.

La primul punct al ordinei de zi, tovarășul Constantin Pîrvulescu, care prezidează ședința, dă cuvîntul tovarășului **Gheorghe Gheorghiu-Dej** pentru a expune **Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. (Intreaga asistență în picioare aclamă îndelung).**

Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. este subliniat în repetate rînduri prin vii aplauze.

După încheierea raportului, toți delegații se ridică în picioare ovaționînd minute în șir. In sală răsună aclamații: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!". Uralele nu contenesc vreme îndelungată.

La ora 17,15' ședința se ridică. Următoarea ședință are loc sîmbătă 24 decembrie, ora 9.

Ședința din dimineața zilei de 24 decembrie

Lucrările celui de-al II-lea Congres al P.M.R. au continuat în dimineața zilei de 24 decembrie, ora 9, sub președinția tovarășului **Iosif Chișinevschi.**

Se dă cuvîntul tovarășului **Nicolae Guină** care expune **Raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie.**

In continuare, Congresul începe discuțiile asupra Raportului de activitate al C. C. al P. M. R. și a Raportului de activitate al Comisiei Centrale de Revizie.

Ia cuvîntul tovarășul **Florian Dănălache**, delegat al Organizației de partid a orașului București. El a vorbit despre succesele obținute în anii cincinalului de oamenii muncii din Capitală, sub conducerea organizațiilor de partid, în sporirea producției globale industriale.

Tovarășul **Gheorghe Rădoi**, delegat al organizației regionale de partid Stalin, vorbește despre succesele obținute de muncitorii și tehnicienii uzinelor „Steagul Roșu" din Orașul Stalin care, în cinstea Congresului partidului, au dat 1503 autocamioane și 1100 motoare peste plan.

Tovarășul **Marin Vintilă**, delegat al organizației regionale de partid Constanța, relevă marile înfăptuiri ale puterii populare în regiunea Constanța. Sectorul socialist al agriculturii reprezintă azi în regiune peste 66% din suprafața arabilă. Succesele obținute de colectiviștii și țăranii întovărășiți au creat un avînt puternic al întregii țărănimi muncitoare.

Tov. ing. **Popa Gherasim**, ministrul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, delegat al organizației de partid regionale Stalin, vorbește despre îmbunătățirea activității întreprinderilor metalurgice și constructoare de mașini, relevînd succesele obținute în acest domeniu în cadrul primului plan cincinal.

Intreaga asistență în picioare primește cu aplauze puternice, care se prelungesc minute în șir, pe **Alexei Ilarionovici Kiricenko**, conducătorul delegației gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, membru în Prezidiul C.C. al P.C.U.S., prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Ucraina.

Cuvîntarea tovarășului A. I. Kiricenko este subliniată, în repetate rînduri de aplauzele entuziaste ale delegaților, care manifestează îndelung pentru prietenia și frăția de nezdruncinat cu marele popor sovietic.

Tovarășul academician **Traian Săvulescu**, președintele Academiei R.P.R., delegat al Organizației de partid a orașului București, a relevat importantele succese obținute în ultimii ani de oamenii de știință. O scurtă privire asupra activității științifice desfășurate în anii de democrație populară de Academia Republicii Populare Romîne și de alte instituții de cercetări arată că activitatea oamenilor de știință este din ce în ce mai puternică, organic legată de munca și lupta dusă de oamenii muncii sub conducerea partidului și guvernului pentru construirea socialismului.

Se propune să se trimită un mesaj de salut celui de-al 17-lea Congres al Partidului Comunist din Suedia. Tovarășul Iosif Chișinevschi dă citire mesajului, care este aprobat cu aplauze. La orele 14 ședința se închide.

Ședința din după-amiaza zilei de 24 decembrie

Ședința se deschide la orele 17 sub președinția tov. **Emil Bodnăraș.**

Intîmpinat de aplauzele entuziaste ale întregii asistențe în picioare, la tribună urcă tov. **Ciu De**, conducătorul delegației eroicului Partid Comunist Chinez, secretar al Secretariatului C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreședinte al R. P. Chineze, vicepreședinte al Consiliului Apărării, mareșal al R. P. Chineze.

Cuvintele de salut ale tovarășului Ciu De sînt primite cu vii și repetate aplauze. Delegații la Congres își manifestă sentimentele de dragoste și prietenie frățească față de marele popor chinez.

Apoi continuă discuțiile la Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. și la Raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie.

Ia cuvîntul tov. **Gh. Apostol**, salutat cu aplauze prelungite.

Vorbitorul s-a ocupat pe larg de sarcinile ce revin sindicatelor în lupta pentru realizarea sarcinilor puse de cel de-al doilea cincinal. Concentrîndu-și atenția spre creșterea neîncetată a productivității muncii și reducerea prețului de cost, sindicatele vor trebui să acorde o mult mai mare atenție decît pînă acum răspîndirii metodelor avansate de muncă, folosirii depline a utilajului și a spațiilor de producție existente.

Tov. **Ion Cotoț**, delegat al organizației regionale de partid Hunedoara, relevă transformările importante petrecute în regiune în anii cincinalului, prin construirea și punerea în funcțiune a unor uzine și agregate puternice, prin dezvoltarea și modernizarea industriei carbonifere.

Tov. **Arltina Momuleț**, delegată a organizației de partid regionale Craiova, s-a referit la unele probleme ale muncii de partid în rîndul femeilor. Vorbitoarea a făcut cunoscut o seamă de realizări obținute în regiunea Craiova pe linia atragerii femeilor în munca de partid și în activitatea obștească.

Tov. **Coici Spaza**, delegat al organizației de partid regionale Timișoara, a vorbit despre înfăptuirile gospodăriei colective, al cărei membru este și despre viața nouă, frățească, pe care țăranii muncitori sîrbi și romîni o duc azi în satele regiunii.

Tov **Cornel Lazăr**, delegat al organizației de partid a orașului București, s-a ocupat de realizările obținute de colectivul uzinelor „23 August" în îndeplinirea sarcinilor de producție și în ridicarea nivelului de cunoștințe economice al comuniștilor din uzină. Vorbitorul a criticat lipsurile în domeniul profilării și planificării amănunțite a producției.

Tov. **Cornel Fulger**, prim secretar al C.C. al U.T.M., delegat al organizației de partid regionale Bacău, a vorbit despre succesele însemnate dobîndite de Uniunea Tineretului Muncitor după apariția Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și ca rezultat al îmbunătățirii conducerii concrete, de către organele de partid, a organizațiilor U.T.M.

In cursul ședinței tov. **Emil Bodnăraș** a dat citire telegramelor de salut adresate Congresului de către Comitetul Central al Partidului Muncii din Vietnam și de către Comitetul Central al Partidului Comunist din Tunisia. Telegramele au fost primite cu vii aplauze.

Vizita delegației P. C. din Bulgaria la gospodăria colectivă „Gheorghi Dimitrov"

In cursul zilei de duminică delegația Partidului Comunist din Bulgaria în frunte cu tovarășul Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, care participă la lucrările celui de-al II-lea Congres al P. M. R. a vizitat gospodăria agricolă colectivă „Gheorghi Dimitrov" din satul Ceacu, raionul Călărași.

Oaspeții au fost însoțiți de tovarășii V. Vaida, membru al C.C. al P. M. R., președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii București, precum și de Stoian Pavlov, ambasadorul R.P. Bulgaria la București.

La sosirea în gospodărie, membrii delegației au fost călduros salutați de organele locale de partid și de stat, de membrii consiliului de conducere al gospodăriei, precum și de numeroși colectiviști.

Stînd de vorbă cu colectiviștii, oaspeții s-au interesat îndeaproape de munca pentru dezvoltarea avutului obștesc al gospodăriei, de ridicarea nivelului de trai al membrilor gospodăriei.

In numele delegației, tov. Todor Jivkov a urat colectiviștilor noi succese în muncă.

(Agerpres)

Indemn puternic spre noi înfăptuiri

„...Pentru dezvoltarea mai departe a pomiculturii și viticulturii, este necesar să se elaboreze un plan de replantare a viilor și livezilor îmbătrînite, de extindere a plantațiilor de vii și pomi în toată țara și îndeosebi la gospodăriile de stat și gospodăriile colective, astfel ca în următorii zece ani să avem 257.500 ha de vii, din care 144.500 ha vii altoite. Prin aplicarea măsurilor agrotehnice înaintate, producția globală de struguri trebuie să ajungă în zece ani la cca. 1.300.000 tone..."

Strînși în jurul aparatului de radio, mai bine de 40 de muncitori și tehnicieni de la secția vitipomicolă Buftea a gospodăriei de stat N. Bălcescu-Periș ascultau cu atenție Raportul de activitate al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului. Fiecare cuvînt rostit de tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej le umplea inimile de mîndrie pentru marile înfăptuiri ale poporului nostru pe drumul construirii socialismului, îi făcea să înțeleagă mai limpede mărețele perspective ale înfloririi patriei.

Cînd transmisia primei părți a raportului se sfîrși, o dată cu aplauzele ce răsunară în sala Ateneului R.P.R., izbucniră și aplauzele muncitorilor de aci. Emoționat, brigadierul Constantin Trăncău făcu un pas către masa la care se aflau șeful secției și secretarul organizației de bază și spuse:

— După cum știți, în zilele acestea noi lucrăm la fasonatul coardelor portaltoi pe care le-am recoltat de pe suprafața de 19 ha. Mulți muncitori de-ai noștri, cum sînt Ioana Tudor, Constantina Ciocan, Gheorghe Hangu, ori Emil Ionescu, întrecîndu-se unii cu alții, în cinstea Congresului partidului, au îndeplinit zilnic cîte două și chiar trei norme. Cele cuprinse în raport ne dau puteri noi. Ne luăm angajamentul ca pînă la mijlocul lunii ianuarie să terminăm de fasonat, de legat și de pus la stratificat toate coardele portaltoi.

Sîntem hotărîți să pregătim material cît mai bun pentru altoit, spre a contribui în cît mai mare măsură la îndeplinirea sarcinilor pe care partidul le trasează oamenilor muncii din sectorul vitipomicol.

Au luat cuvîntul mulți muncitori. Tractoristul Vasile Rizea, tractoristul Ilie Florea, care s-a angajat să termine în cîteva zile desfundatul celor 40 ha de lucernieră, unde urmează a se înființa o pepinieră și o plantație de pomi, și alții. Pentru fiecare din muncitorii și tehnicienii secției Buftea uriașele realizări dobîndite de către poporul nostru muncitor și mărețele sarcini de viitor oglindite în raportul de activitate al Comitetului Central al P.M.R. au constituit un puternic îndemn spre noi înfăptuiri.

S-au despărțit seara tîrziu, într-o atmosferă de mare însuflețire. A doua zi, ei au pornit la lucru din zori, hotărîți să-și ducă cu cinste la îndeplinire angajamentele luate.

ION DRINCU

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului*)

Raport prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P. M. R.

II.

Lupta partidului pentru construirea socialismului

1. Consolidarea orînduirii democrat-populare

Tovarăși,

Poporul nostru străbate perioada unor profunde transformări economice și politice, de o amploare încă necunoscută în istoria poporului romîn, a unei cotituri radicale în formele de organizare social-economică, în felul de trai și tradiții, în cultură și ideologie, a unei revoluții care clădește din temelii o nouă societate — societatea socialistă.

In ce constă esența acestor prefaceri revoluționare?

Ea constă în instaurarea puterii noi, democrat-populare, deoarece, așa cum ne învață Lenin, problema fundamentală a oricărei revoluții este problema puterii.

In lupta pentru putere, partidul nostru avea ca îndreptar în stabilirea strategiei și tacticii sale aprecierile Congresului al V-lea al P.C.R., potrivit cărora Romînia se găsea în fața desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice; sarcina revoluției constă în a doborî puterea de stat burghezo-moșierească, a stabili dictatura revoluționar-democratică a proletariatului și a țărănimii și a lichida rămășițele feudale; rolul de hegemon în această revoluție aparține proletariatului care, făurind alianța cu masele de bază ale țărănimii și asigurîndu-și rolul conducător în această alianță, trebuie să realizeze trecerea rapidă de la revoluția democratică la revoluția socialistă.

Meritul partidului nostru este că s-a orientat just în noile condiții istorice ale luptei pentru transformarea revoluționară a societății, pe care nu le putea prevedea Congresul al V-lea, condiții create de înfrîngerile zdrobitoare pricinuite trupelor hitleriste și trupelor guvernului fascist al lui Antonescu de glorioasele armate sovietice, de ofensiva eliberatoare a armatelor sovietice pe teritoriul țării noastre, ca și de împrejurarea că mișcarea revoluționară se dezvolta nemijlocit din lupta întregului popor pentru eliberarea de sub jugul fascist.

Tovarăși,

Congresul unificării partidului comunist și partidului social-democrat din februarie 1948 a avut o mare însemnătate în viața politică a țării. Lichidarea dezbinării, care a măcinat timp de 30 de ani forțele proletariatului romîn, unificarea sa politică, ideologică și organizatorică au sporit considerabil rolul lui ca hegemon al revoluției, al maselor largi populare, al întregii vieți sociale și de stat.

Acest eveniment a avut, totodată, o însemnătate internațională prin faptul că unificarea partidului comunist cu partidul social-democrat s-a făcut pe temelia ideologică și organizatorică a marxism-leninismului, că ea a fost urmarea unei îndelungate și rodnice colaborări între cele două partide în cadrul frontului unic muncitoresc și al mișcării sindicale unificate, că însuși Congresul P.S.D., care a avut loc în preajma Congresului de unificare a votat cu o majoritate covîrșitoare pentru unificare, în ciuda împotrivirii vîrfurilor social-democrate de dreapta.

Congresul de unificare a partidului s-a întrunit la scurtă vreme după preluarea întregii puteri politice de către clasa muncitoare. Dar cucerirea puterii este numai începutul revoluției socialiste. Chestiunea este de a o păstra și consolida, de a o face de neclintit în primul rînd prin crearea unei baze economice corespunzătoare, a unei baze socialiste.

După cum vă amintiți, Congresul din 1948 apreciase că „în domeniul politic noi am evoluat mai repede pe drumul democrației populare decît în domeniul economic".

Care era situația economiei în acel moment?

Deși se obținuseră rezultate importante în redresarea industriei, grav lovită de război, iar nivelul producției se apropia în 1948 de nivelul antebelic (1938), pozițiile economice principale se aflau în mîinile capitaliștilor din țară și ale trusturilor din apus, care acționau în direcția sabotării și dezorganizării producției, a evaziunii capitalurilor din întreprinderi. Statul democrat-popular deținea în mod direct doar un sector restrîns, care cuprindea 20% din industria siderurgică, 30% din industria metalurgică, transporturile pe calea ferată și un număr de ferme de stat, a căror greutate specifică în agricultură era foarte mică.

Congresul din 1948 a înarmat partidul nostru în vederea rezolvării sarcinilor construirii bazelor economice ale socialismului. Numai după scurt timp, în iunie 1948, statul democrat-popular a naționalizat industria, băncile, transporturile, transformîndu-le în proprietate socialistă — bun al întregului popor muncitor. Prin aceasta a fost sfărîmată dominația economică a burgheziei, posturile de comandă din economia națională au trecut în mîinile clasei muncitoare.

In întreprinderile naționalizate s-a statornicit proprietatea socială asupra mijloacelor de producție, ca bază a noilor relații de producție socialiste, înfăptuindu-se concordanța deplină între relațiile de producție și caracterul forțelor de producție.

Naționalizarea a creat condițiile pentru conducerea planificată a economiei și a constituit premiza trecerii la industrializarea socialistă a țării.

Incă la Conferința Națională din toamna anului 1945, partidul nostru, indicînd căile refacerii economiei distruse de război a trasat, ca linie generală a dezvoltării economice a Romîniei, linia industrializării și electrificării țării.

Aceasta constituie condiția necesară pentru asigurarea bazei materiale a socialismului. Industria socialistă și în primul rînd industria grea este principala pîrghie pentru dezvoltarea puternică a forțelor de producție în agricultură și pentru trecerea treptată a micilor gospodării țărănești la marea producție colectivă, la agricultura modernă, mecanizată. Numai prin crearea bazei materiale de producție a socialismului, prin dezvoltarea marii producții mecanizate — întemeiată pe tehnica cea mai înaltă — în toate ramurile economiei naționale poate fi atins acel obiectiv suprem spre care tinde partidul — făurirea bunei stări a poporului muncitor, asigurarea unui înalt nivel de viață materială și culturală oamenilor muncii din patria noastră.

Linia generală a partidului în construirea bazei economice a socialismului și-a găsit expresia în planurile anuale de stat pe 1949 și 1950, în planul de zece ani de electrificare a țării și în primul nostru plan cincinal.

Drept rezultat al realizării acestor planuri, astăzi sectorul socialist reprezintă în industrie aproape 100%, în transporturi peste 90%, în sistemul bancaro-financiar și de asigurări 100%, în comerțul exterior 100%, în comerțul interior peste 80%, iar în agricultură se dezvoltă continuu.

Poporul nostru constată astăzi, cu bucurie și mîndrie patriotică, faptul că **am obținut succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului**. Acesta este rodul muncii entuziaste a clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare și intelectualității, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn. **(aplauze puternice).**

Rolul conducător și greutatea specifică tot mai mare a sectorului socialist în economie fac ca legea economică fundamentală a socialismului să exercite o influență crescîndă asupra ansamblului economiei naționale, care se dezvoltă în interesul *satisfacerii tot mai largi a nevoilor materiale și culturale ale* poporului muncitor.

Alături de formațiunea socialistă coexistă în etapa actuală formațiunea micii producții de mărfuri și formațiunea particulară capitalistă. Politica partidului nostru este o politică de continuă lărgire și dezvoltare a formațiunii socialiste, de atragere treptată a micii producții de mărfuri pe calea socialismului, de ofensivă neîntreruptă a socialismului asupra capitalismului, de îngrădire și eliminare a elementelor capitaliste, de pregătire a condițiilor pentru lichidarea deplină a capitalismului, pentru smulgerea rădăcinilor exploatării.

In elaborarea acestei politici, partidul se bazează pe studierea atentă a modului cum acționează legile economice în diferite sectoare. Partidul combate atît tendința de a ignora legile economice obiective, cît și tendința de a le fetișiza, de a se închina în fața lor. Partidul pornește în politica sa nu de la scheme abstracte, ci de la condițiile concrete, de la cunoașterea cerințelor practice, a realității vii.

In politica sa, partidul se călăuzește neabătut după principiul fundamental leninist al alianței muncitorești-țărănești, al asigurării rolului conducător al clasei muncitoare în această alianță. Alianța muncitorească-țărănească este baza de neclintit a puterii statului democrat-popular, chezășia rezolvării cu succes a sarcinii reconstrucției socialiste a agriculturii, a creării unei economii socialiste unitare la orașe și sate. **(aplauze).**

Tovarăși,

Schimbările în structura economică a țării au avut drept rezultat schimbări corespunzătoare în structura societății, în raportul de forțe dintre clase, în natura claselor sociale.

S-a schimbat radical situația clasei muncitoare. In timp ce sub capitalism clasa muncitoare era o clasă lipsită de mijloace de producție, o clasă exploatată, asuprită și lipsită de drepturi — azi, clasa muncitoare este stăpînă pe principalele mijloace de producție și muncește pentru sine însăși, pentru binele tuturor oamenilor muncii; ea este clasa conducătoare în stat. In frunte cu avangarda ei marxist-leninistă, folosind ca instrument puterea statului pe care l-a creat, clasa muncitoare călăuzește cu pricepere și fermitate masele de țărani muncitori și intelectualitatea pe drumul luminos al socialismului.

Schimbări esențiale în relațiile de clasă s-au petrecut la sate. Cu totul altă înfățișare decît în trecut are astăzi tabloul satului nostru, din care a dispărut moșierul cu vechilii săi și unde gospodăresc țăranii muncitori, stăpîni pe pămîntul ce-l muncesc.

Creșterea neconteniă a numărului țăranilor colectiviști și întovărășiți reprezintă procesul de naștere și dezvoltare a unei țărănimi noi, care se orientează tot mai puternic spre tehnica modernă, spre munca în comun, spre proprietatea colectivă.

Lucrătorii de la S.M.T. și gospodăriile agricole de stat reprezintă un nou detașament al clasei muncitoare la sate, sprijin frățesc al țărănimii muncitoare.

Schimbări înnoitoare au avut loc și în sînul intelectualității. Trecerea marii majorități a intelectualilor de partea clasei muncitoare și a socialismului, formarea în curs a unei noi intelectualități, provenită din rîndurile muncitorimii și ale țărănimii muncitoare, a dus la închegarea unei trainice și strînse legături între intelectualitate și poporul muncitor.

De cine sînt reprezentate forțele sociale vechi?

Clasa moșierilor, precum se știe, a fost lichidată ca urmare a înfăptuirii reformei agrare democratice.

Clasa burgheziei industriale și financiare, marea burghezie comercială au fost de asemenea lichidate.

Au rămas clasa chiaburilor, cea mai numeroasă clasă capitalistă, comercianții particulari din anumite sectoare ale circulației mărfurilor și proprietarii de întreprinderi mici nenaționalizate.

Iată, în linii mari, tabloul societății noastre actuale.

El ne dă o imagine a bazei sociale largi, pe care se sprijină regimul democrat-popular — forța unită a muncitorimii, țărănimii muncitoare și intelectualității, forță care reprezintă majoritatea covîrșitoare a poporului.

Totodată, acest tablou reflectă faptul că în țara noastră n-au fost lichidate, încă, clasa chiaburilor și unele rămășițe ale celorlalte clase exploatatoare.

Iar atita timp cit clasele exploatatoare n-au fost complet lichidate, lupta de clasă este lege a dezvoltării societății noastre.

Din păcate, unii oameni dau uitării această realitate a vieții; amețiți de succese economice, de realizări și depășiri de plan, ei pierd simțul politic și încetează să mai observe formele concrete, ascunse sau fățișe, pe care le îmbracă lupta de clasă în etapa actuală, trăgînd concluzia oportunistă că dușmanul s-ar fi îmblînzit, ar fi devenit rezonabil și s-ar fi împăcat cu soarta. Asemenea gură-cască nu văd că sub nasul lor dușmanul încearcă să se strecoare în unele verigi ale aparatului de stat, să provoace stricăciuni, să pună la cale furturi și delapidări din avutul obștesc și alte crime îndreptate împotriva regimului democrat-popular.

Trebuie să ținem minte că succesele noastre nu slăbesc, ci stîrnesc rezistența disperată a dușmanului, că forțele vrăjmașe din interior — hrănite cu iluzii de cercurile de peste graniță — continuă să țintească după vechile privilegii și rînduieli, că imperialismul agresiv organizează baze militare în jurul tuturor țărilor lagărului socialist și trimite la noi tot felul de agenți parașutați, spioni, diversioniști și sabotori.

Comuniștilor le este străină orice mușamalizare a contradicțiilor de clasă, a luptei de clasă.

Organizațiile de partid trebuie să întărească vigilența revoluționară a oamenilor muncii, să-i mobilizeze la lupta pentru demascarea și zădărnicirea oricăror uneltiri ale dușmanului de clasă, să trezească la realitate pe cei ce se lasă cuprinși de iluzii și autoliniștire.

Agenții dușmani sfîrșesc, în mod inevitabil, prin a fi descoperiți și pedepsiți după faptele lor, datorită vigilenței organelor de stat și a oamenilor muncii. Cu aceeași strășnicie și fermitate vor proceda și pe viitor organele puterii populare față de oricine ar cuteza să atenteze la cuceririle revoluționare ale poporului muncitor. **(aplauze).**

Organele noastre de stat au învățat să-i descopere pe dușmani sub orice mască și vestmînt s-ar ascunde. Cum se spune în popor: „avem ac de cojocul lor". **(animație în sală, aplauze puternice).**

2. Infăptuirea primului plan cincinal

Tovarăși,

In anii care au trecut de la congresul de unificare, partidul a organizat, a însuflețit și a condus oamenii muncii pentru înfăptuirea liniei sale generale de construire a socialismului în Republica Populară Romînă. Sub conducerea partidului, poporul nostru a obținut succese mărețe în opera de construire a bazei economice a socialismului.

In perioada premergătoare naționalizării principalelor mijloace de producție, industria din Romînia era într-o stare de ruină și dezorganizare, datorită politicii de retragere a capitalurilor din producție și de sabotaj a capitaliștilor.

După naționalizare, în perioada planurilor anuale 1949—1950, clasa muncitoare a dus o luptă încordată pentru reorganizarea industriei, pentru atingerea și depășirea nivelului producției de dinainte de război. Planul cincinal a prevăzut un ritm înalt de creștere a industriei, în special a industriei grele — începerea și dezvoltarea transformării socialiste a agriculturii, lărgirea schimbului de mărfuri între sat și oraș, avîntul științei și culturii noi, ridicarea nivelului de trai al *oamenilor muncii.*

In ciuda greutăților de tot felul, oamenii muncii au urmat cu entuziasm și încredere partidul lor, înfăptuind sarcinile importante ale primelor planuri anuale și depășind la sfîrșitul anului 1949 nivelul producției industriale dinainte de război.

In octombrie — decembrie 1950, plenarele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn au luat două hotărîri de excepțională însemnătate, aprobînd planul de zece ani de electrificare și planul cincinal de dezvoltare a economiei naționale 1951—1955, care au format *de fapt programul economic al* partidului în această perioadă.

Au trecut cinci ani de la aceste date importante din istoria partidului nostru, cinci ani în care am avut de luptat cu mari greutăți, determinate atît de condiții obiective (lipsa unor materii prime și materiale, slaba aprovizionare alimentară), cît și subiective — experiența redusă pe care o aveau cadrele noastre în privința construcției și gospodăriei economice.

A trebuit în același timp să construim, să învățăm și să apărăm tot ceea ce clădeam împotriva furiei oarbe a dușmanului de clasă. Dușmanii foloseau mijloace directe de sabotaj sau de distrugere și, în același timp, căutau să strecoare pe diferite căi veninul neîncrederii și al îndoielii în posibilitatea realizării marilor sarcini hotărîte de partid, la înfăptuirea cărora munceau cu entuziasm oamenii muncii.

Această perioadă a însemnat pentru partidul nostru și pentru toți oamenii muncii o călire în focul luptei de clasă împotriva a numeroși dușmani experimentați și perfizi; dar aceste greutăți de creștere și piedicile puse în calea construirii socialismului au fost înfrînte, datorită elanului și abnegației oamenilor muncii.

O contribuție importantă au adus inginerii, tehnicienii, intelectualitatea progresistă; cei mai mulți dintre ei au înțeles însemnătatea patriotică a operei de reconstrucție socialistă a economiei și s-au alăturat maselor muncitoare în această măreață operă.

In cursul anului 1955 o serie de ramuri importante din industrie și-au îndeplinit înainte de termen sarcinile din planul cincinal cu privire la volumul producției globale pe perioada 1951—1955: industria extractivă petroliferă, a minereurilor feroase și neferoase, industria construcțiilor de mașini, metalurgiei prelucrătoare, construcțiilor navale, chimică, electrotehnică, industria gazului metan, lemnului, atelierele C.F.R., industria lînii, conservelor de legume și de fructe, poligrafică, sticlei și ceramicei, materialelor refractare.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn poate să raporteze astăzi congresului că **datorită muncii însuflețite a clasei muncitoare, a inginerilor și tehnicienilor, a desfășurării largi a întrecerii socialiste, la 10 noiembrie a fost înfăptuită sarcina planului cincinal cu privire la volumul producției globale industriale pe perioada 1951—1955. (aplauze puternice, prelungite).**

DEZVOLTAREA INDUSTRIEI, AGRICULTURII și COMERȚULUI

In toate ramurile industriei socialiste s-au realizat progrese însemnate. Pentru a ilustra creșterea rapidă a producției vom menționa numai cîteva ramuri: industria petroliferă, industria construcțiilor de mașini și energia electrică.

Datorită sprijinului permanent și calificat al inginerilor și tehnicienilor sovietici, muncii entuziaste și perseverente a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor romîni din petrol, industria noastră petroliferă a putut obține în numai cîțiva ani mari succese. **Planul cincinal a fost depășit la producție, în 1955, realizîndu-se 10.575.000 tone țiței, cu aproape 600.000 tone peste prevederile planului cincinal și cu aproape 2 milioane mai mult decît cea mai înaltă producție anuală obținută sub regimul burghezo-moșieresc; întreaga producție de țiței se prelucrează în țară. (aplauze).**

Ritmul mediu anual de creștere a producției petrolifere s-a dublat față de ritmul maxim de creștere a producției de petrol în Romînia capitalisto-moșierească.

Ca urmare a succeselor realizate în industria petroliferă, a dezvoltării și consolidării acestei ramuri principale de producție industrială din țara noastră în perioada activității societății Sovrompetrol, ca urmare a creșterii cadrelor și a ridicării capacității lor de organizare și conducere a întreprinderilor economice, guvernul U.R.S.S. în înțelegere cu guvernul R.P.R. au stabilit răscumpărarea de către Republica Populară Romînă a cotei de participație sovietică la Sovrompetrol.

Călăuzindu-se după indicația marelui Lenin cu privire la rolul electrificării, plenara din 26 octombrie 1950 a Comitetului Central al P.M.R. a dezbătut și aprobat **planul de electrificare** întocmit pentru o perioadă de 10 ani.

După 5 ani de aplicare a planului, putem raporta cu bucurie congresului că obiectivele principale din această perioadă au fost realizate. **(aplauze).** In acești cinci ani au intrat în funcțiune un număr de 20 de centrale electrice noi, puterea disponibilă a fost dublată, realizîndu-se și pasul înainte al electrificării față de celelalte ramuri ale industriei, stabilit de plenară.

Centralele electrice construite permit o rapidă dezvoltare prin adăugirea de noi grupuri electrogene, ceea ce va duce în al doilea cincinal la o sporire și mai rapidă a puterii și a producției de energie, cu eforturi de investiții relativ mai mici.

Dacă regimului burghezo-moșieresc i-au trebuit 14 ani (1925—1938) pentru a instala 329.500 kW., adică în medie 23.536 kW pe an, regimul nostru democrat-popular a realizat numai în cursul primului cincinal o putere instalată de 540.000 kW, adică 108.000 kW. pe an.

Au fost construite de 7 ori mai multe linii de 110 kV decît aveam în total în 1950. 60% din puterea instalată în centrale electrice a fost interconectată. Ca urmare a electrificării, gradul de mecanizare a producției și de înzestrare energetică a muncii a crescut. Dacă în 1948 consumul de energie electrică pe cap de muncitor industrial era de 1.480 kWh, în 1955 acest consum se ridică la 3600 kWh.

Este de menționat că producția și consumul de energie electrică sînt cu 8% sub nivelul prevăzut, dar puterea de care dispunem astăzi în centrale este suficientă pentru a produce cantitatea de 4,7 miliarde kWh, cît era prevăzut pe 1955.

Realizarea planului pe primii cinci ani a depășit prevederile și în domeniul termoficării industriale, unul din mijloacele cele mai importante pentru valorificarea economică a combustibililor. Astfel, s-a construit o mare centrală de termoficare la Borzești neprevăzută în planul de electrificare, care va alimenta combinatele petrolifere și chimice nu numai cu energie electrică, dar și cu aburi și apă, necesare proceselor tehnologice.

In aceste zile, în cinstea congresului nostru, harnicii noștri tuneliști, însuflețiți de elan patriotic, au străpuns tunelul de la Bicaz.

Sîntem astăzi în situația de a putea ataca și executa într-un ritm rapid importante și grele lucrări de construcții de hidro și termocentrale electrice, de stațiuni de transformare, de linii de transport.

Industria electrotehnică, creată și dezvoltată de regimul nostru, și-a îndeplinit planul de producție globală pe perioada 1951—1955 încă în luna mai 1955. Ea a devenit o puternică ramură a industriei grele cu fabrici profilate, iar productivitatea muncii a crescut cu 122% față de 1950, atingînd cea mai înaltă creștere dintre toate ramurile industriei noastre. Industria electrotehnică acoperă azi necesitățile economiei naționale de echipament, utilaj și materiale electrotehnice, rămînînd a fi importate numai acelea a căror fabricație în țară nu se justifică din punct de vedere economic.

In perioada 1948—1955 s-a dezvoltat rapid și industria constructoare de mașini.

Au fost construite și dezvoltate întreprinderi specializate în producția utilajului petrolifer, minier, a mașinilor agricole, tractoarelor, vagoanelor și locomotivelor, autocamioanelor, cazanelor cu aburi, motoarelor cu combustiune internă, utilajului de construcții și altele.

Producția globală a industriei constructoare de mașini a crescut în 1955 de 4 ori față de 1949. In 1955 se produc de 4,7 ori mai multe motoare cu combustiune internă, de 2,4 ori mai mult utilaj minier, de peste 2 ori mai mult utilaj petrolifer și de aproape 2 ori mai multe mașini agricole decît în 1950.

Dacă în timpul capitaliștilor întregul utilaj petrolifer era importat, azi industria noastră acoperă nu numai toate nevoile țării, dar produce și cantități din ce în ce mai importante de utilaj pentru export.

In industria constructoare de mașini au fost puse în fabricație, în perioada 1948—1955, un număr de cîteva sute de tipuri de mașini și aparate noi.

Rezultate importante au obținut în primul cincinal și celelalte ramuri ale industriei grele: chimia, metalurgia neferoasă, siderurgia, industria materialelor de construcții, lemnului, celulozei, care de asemenea au realizat ritmuri înalte de creștere.

In anii cincinalului s-au dezvoltat în mod simțitor producția bunurilor de consum, producția industriei ușoare și alimentare. Pentru asigurarea cerințelor oamenilor muncii, au fost *produse cantități din ce în ce mai mari de produse textile, încălțăminte, îmbrăcăminte,* produse alimentare, iar în ultima vreme a crescut în măsură însemnată producția de articole metalice de uz gospodăresc, electrotehnice, de porțelan, faianță, de mobilă și altele.

Cu toate acestea, nivelul producției industriei ușoare și alimentare este încă insuficient față de cerințele crescînde ale populației.

Primul plan cincinal a contribuit într-o măsură însemnată la distribuirea rațională a forțelor productive pe teritoriul Republicii Populare Romîne, în scopul dezvoltării armonioase, din punct de vedere economic și cultural, a tuturor regiunilor.

In Oltenia, Moldova, Dobrogea, Regiunea Autonomă Maghiară și în nord-vestul țării, au fost construite 9 centrale electrice, 52 fabrici și uzine ale industriei grele, dintre care 24 de importanță republicană, 19 mine, 33 întreprinderi ale industriei ușoare și alimentare. Sînt în curs de construcție mari obiecte industriale ca hidrocentrala „V. I. Lenin" Bicaz, termocentrala de la Borzești, laminorul de la Roman și altele. De asemenea s-au construit 105 S.M.T.-uri și 10 centre mecanice, au fost înființate 15 institute de învățămînt superior și de cercetări, au fost construite și dezvoltate 860 școli elementare și medii. Astfel de construcții au determinat creșterea numerică a clasei muncitoare, precum și avîntul economic și cultural în aceste regiuni. Ținînd seama de bogățiile naturale și de hărnicia oamenilor muncii, putem să ne exprimăm convingerea că nu vor trece mulți ani pînă cînd starea de înapoiere economică a acestor regiuni va fi o amintire a vremurilor de exploatare și asuprire apuse pentru totdeauna. **(aplauze).**

In primul cincinal, partidul și guvernul au dat o atenție deosebită dotării agriculturii cu mijloace mecanizate. In acest scop au fost organizate 16 întreprinderi industriale specializate în construcția tractoarelor și a mașinilor agricole. Au fost puse în fabricație peste 30 tipuri de mașini agricole; unele mașini speciale, îndeosebi combaine și mașini de recoltat, au fost importate din Uniunea Sovietică. Industria noastră este astăzi în măsură să asigure în mare parte mașinile agricole de largă utilizare necesare agriculturii noastre.

Suprafața arabilă a fost mărită de la 9.400 000 ha. la 9.700.000 ha., prin desțelenirea unor pășuni slab productive și prin lucrări de îmbunătățiri funciare. S-au repus în funcțiune parțial și s-au extins lucrările de irigații în regiunile București, Constanța, Galați, Timișoara, Arad, Oradea și altele.

Ca urmare a măsurilor luate pentru dezvoltarea agriculturii, producția prevăzută la cereale în cincinal pentru anul 1955 a fost depășită încă din anul 1954. Sarcina de 10 milioane tone grîu și porumb, stabilită la consfătuirea organizată de C.C. al P.M.R. în februarie a.c., a fost depășită în 1955 cu cca. 1 milion tone cereale.

In domeniul zootehniei, sarcinile de creștere a șeptelului, stabilite în planul cincinal, au fost în general realizate și depășite la porcine și bovine.

In ultimii 2 ani s-a îmbunătățit activitatea gospodăriilor agricole de stat; totuși, mai persistă lipsuri în profilarea, mecanizarea și rentabilitatea lor.

In perioada 1951—1955 s-au împădurit 405.000 ha. depășindu-se sarcinile planului cincinal; în regiunile de interes hidro-energetic s-au plantat 54.000 ha. față de 36.000, cît era prevăzut în plan.

Cu toate rezultatele pozitive obținute de oamenii muncii în agricultură, există o serioasă rămînere în urmă a dezvoltării agriculturii față de sarcinile politico-economice stabilite în planul cincinal, problemă care va fi larg analizată în cadrul acestui raport.

In ultimii 7 ani s-a dezvoltat considerabil comerțul socialist. Comerțul cu ridicata a trecut în întregime în mîinile statului, iar în comerțul cu amănuntul ponderea sectorului socialist a crescut de la cca. 30—35% în anul 1948 la peste 80% în 1955.

Volumul desfacerilor de mărfuri a crescut an de an, ajungînd în anul 1955 la aproximativ 28 miliarde lei, de 2 ori mai mult decît realizările din 1950 și de cca. 3 ori mai mult decît cele din 1949.

Pe baza succeselor obținute de oamenii muncii din industrie, agricultură, transporturi, comerț, a devenit posibilă realizarea în 1954 a unei sarcini deosebit de importante — desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele.

Ansamblul măsurilor luate de partid și guvern pentru înfăptuirea desființării cartelelor a contribuit la înviorarea pieței țărănești, la o mai bună aprovizionare a orașelor de către producătorii agricoli, la ieftinirea pe piață a unui număr important de produse agro-alimentare.

Astăzi, la un an de la desființarea cartelelor și trecerea la comerțul desfășurat și după înfăptuirea a două reduceri de prețuri, în cursul ultimelor 8 luni, la unele articole industriale și alimentare, constatăm că această sarcină a fost îndeplinită cu succes, în folosul oamenilor muncii din țara noastră. **(aplauze).**

Magazinele și piețele din orașele și satele țării noastre sînt bine aprovizionate cu mărfuri industriale și produse agro-alimentare care corespund tot mai mult cerințelor și gusturilor populației.

CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL ȘI A NIVELULUI DE TRAI ÎN PERIOADA 1948—1955

Tovarăși,

Succesele obținute în toate ramurile economiei naționale au avut drept urmare o importantă sporire a venitului național și o îmbunătățire a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Astăzi, spre deosebire de trecut, venitul național creat de poporul muncitor servește la dezvoltarea economiei și culturii socialiste.

Venitul național al Republicii Populare Romîne a crescut în 1955 de peste două ori și jumătate față de 1948 și aproximativ de 2 ori mai mult decît în 1938.

In anul 1955, venitul național a fost creat în cea mai mare parte de către sectorul socialist — cca. 71%, ceea ce arată că astăzi formațiunea socialistă în economia noastră este predominantă.

In 1938, datorită înapoierii industriale a Romîniei partea de venit național creată în agricultură era mai mare decît aceea produsă în industrie, pe cînd astăzi, ca urmare a triplării producției industriale, aproape jumătate din venitul național este realizat în industrie, iar partea provenită din agricultură este doar cu puțin peste un sfert, deși volumul absolut al venitului național, produs în agricultură, a crescut față de 1938. Agricultura are rezerve mari încă neutilizate și trebuie să asigure, alături de industrie, o creștere și mai mare a venitului național, prin obținerea unor randamente ridicate la hectar.

Balanța folosirii venitului național, pe clase sociale, prezintă deosebiri fundamentale față de trecut.

In primul plan cincinal, aproximativ trei sferturi din venitul național a fost repartizat ca fond de consum pentru folosința oamenilor muncii de la orașe și sate, pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale, iar restul de un sfert a fost destinat pentru fondul de acumulare, care a asigurat în această perioadă dezvoltarea producției industriale și agricole, a transporturilor și circulației mărfurilor, precum și dezvoltarea culturii în folosul poporului muncitor.

Regimul democrat-popular a asigurat pe deplin dreptul la muncă prin crearea de noi fabrici și uzine, șantiere, stațiuni de mașini și tractoare, gospodării agricole de stat, instituții de învățămînt și de cercetări științifice, de sănătate și de cultură.

Una din cele mai importante realizări ale regimului democrat-popular este participarea femeii, cu drepturi egale cu ale bărbaților la activitatea de stat, economică și culturală. In cursul primului plan cincinal, peste 300.000 de femei au intrat în producție. Ele îndeplinesc astăzi un rol important în construcția economică și culturală, ca muncitoare, maiștri, ingineri, medici, învățătoare, profesoare și creatoare talentate în domeniul cercetării științifice, al artelor și literaturii. In 1938 — *după datele Ministerului Muncii din acea vreme — salariile* femeilor erau cu 50% mai reduse decît ale bărbaților. Astăzi, femeile primesc salarii egale la muncă egală cu bărbații și contribuie la creșterea veniturilor bănești ale familiei.

Salariul real al muncitorilor a crescut în 1955 cu 28% față de anul 1950, pe calea creșterii salariului mediu și pe calea reducerii prețurilor bunurilor de larg consum.

Consumul efectiv al populației servește drept cel mai direct și mai concludent indicator al nivelului de trai al poporului muncitor; consumul familiilor de muncitori la alimentele de bază a crescut în 1955, față de 1948, la pîine cu 52%, la grăsimi cu 203%, la carne cu 85%, la zahăr cu 138% și la lapte cu 25%.

In 1938, chiria reprezenta 1/3 din salariul mediu al unui muncitor sau funcționar, iar cheltuielile pentru serviciile comunale și de deservire a populației se ridicau la 14% din salariu.

(Continuare în pagina a 3-a)

*) *Fragmente din capitolul II al Raportului de activitate al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn expus de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., la Congresul al II-lea al P.M.R.*

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului

(Urmare din pag. a 2-a)

Acum chiriile reprezintă cel mult 5% din salariul mediu, iar cheltuielile pentru serviciile comunale și de deservire — energie electrică, apă, salubritate și transport în comun — sînt de numai 6—7% din salariul mediu al unui muncitor sau funcționar. Se dau an de an în folosință oamenilor muncii mii de apartamente construite de stat, precum și credite pentru construirea de case individuale.

Astăzi, clasa muncitoare beneficiază de concedii plătite, de case de odihnă, asigurări sociale, îngrijire medicală și de un vast sistem de protecție a muncii. In 1951—1955, peste 2 milioane de persoane — 1,5 milioane adulți și peste o jumătate de milion copii — au fost trimiși prin sindicate la odihnă și cură în stațiunile balneo-climaterice, cheltuindu-se în acest scop 900 milioane lei. Pentru pensii s-au acordat în această perioadă peste 3,6 miliarde lei; pentru ajutorul familial de stat — 374 milioane; în total, pentru asigurări sociale, s-au cheltuit aproape 6,5 miliarde lei.

In anii puterii populare s-a schimbat mult în bine și viața satelor noastre. Țărănimea muncitoare își amintește cu mînie de anii de amară exploatare cînd muncea, din zori și pînă în noapte, pe pămîntul moșierilor și chiaburilor, lipsită de cele mai elementare condiții de viață omenească.

Izbucnirea crizei generale din 1929, care s-a împletit cu criza agrară, a agravat și mai mult situația țărănimii, accentuînd procesul de sărăcire și de diferențiere de clasă la țară și sporind nemulțumirile adînci ale țărănimii împotriva exploatării moșierești și chiaburești, a apăsării fiscale și cămătărești.

Urieșele datorii făcute de țărani la bănci și cămătari, pentru plata sateior la așa zisa împroprietărire, ori pentru cumpărare de vite și unelte de muncă, povara grea a impozitelor și dobînzilor, condamnaseră la foame cronică marea majoritate a țăranilor muncitori.

După datele economiștilor burghezi ***), 64% din totalul gospodăriilor micilor proprietari agricoli (2.474.738) aveau în 1929 datorii de 37,4 miliarde lei, ceea ce însemna 15.102 lei datorie pe fiecare gospodărie, sau 6.585 lei datorie pe fiecare hectar de pămînt, deși țăranii plătiseră, prin camătă, de 2 și de 3 ori sumele inițial împrumutate.

Pentru a potoli indignarea și revolta ce clocotea în rîndurile țărănimii muncitoare, regimul burghezo-moșieresc, căutînd ieșirea din criză pe spatele țărănimii muncitoare, a recurs la siretlicul perfid al conversiunii, care de fapt a agravat situația disperată a țărănimii.

Scăderea catastrofală a prețurilor produselor agricole a pus țărănimea în imposibilitate de a-și mai plăti datoriile, chiar dacă și-ar fi vîndut pămîntul la prețul de 10—20.000 lei hectarul, cît era în 1929.

Urmările acestei grave situații, de ruinare a țărănimii, se oglindesc în rezultatele recensămîntului general din 1930 care arăta că existau 700.000 de țărani fără nici un petec de pămînt, alți 610.000 de țărani aveau în total numai 320.000 ha., adică în medie ½ ha. de gospodărie, iar aproape 50% din țărani, cu 1—3 ha., nu aveau vite de muncă.

In 1930, procesul de concentrare a pămîntului în mîinile moșierilor și chiaburilor întărise baza economică a chiaburimii și adusese țărănimea săracă și mijlocașă la sapă de lemn: 12.200 de moșieri dețineau tot atît pămînt cît 2.460.000 de gospodării țărănești.

La situația jalnică de mizerie neagră a țărănimii, se adăugau neștiința de carte și bolile care îi măcinau rîndurile; 30% din copii nu mergeau la școală, iar majoritatea femeilor nu știau carte. Asistența medicală era aproape inexistentă, pelagra și bolile sociale cuprinseseră milioane de țărani iar mortalitatea generală și infantilă deținea primul loc în Europa.

Astăzi, țăranul muncitor — descătușat din oprimarea de veacuri — este liber și stăpîn pe pămîntul său.

Revoluția populară a lichidat clasa moșierilor, îngrădește exploatarea chiaburească și duce la lichidarea acestei exploatări.

Regimul democrat-popular nu numai că a scăpat țărănimea muncitoare de datoriile înrobitoare către moșieri și cămătari și de pericolul de a-și pierde pămîntul, rîvnit de moșieri și chiaburi, dar a expropriat pe moșieri și a împroprietărit pe țăranii fără pămînt sau cu pămînt puțin. Astăzi, țărănimea muncitoare primește din partea statului ajutor tehnic prin S.M.T., asistență agro-tehnică, semințe selecționate și credite pentru mărirea producției și valorificarea produselor sale, obținînd an de an recolte și venituri tot mai mari și realizînd un consum propriu tot mai ridicat.

Ridicarea nivelului de viață al țărănimii noastre muncitoare se poate vedea și din faptul că în primul plan cincinal s-au construit la sate cca. 200.000 de case noi.

Populația de la sate primește astăzi, din partea statului, învățămînt gratuit, îngrijire medicală, ajutoare pentru mamele cu mulți copii. In satele noastre se răspîndeste lumina electrică, radio-ul. Caravanele cinematografice, căminele culturale și bibliotecile sătești duc o muncă intensă pentru ridicarea nivelului cultural al țărănimii.

In perioada 1951—1955 s-au cheltuit 12,5 miliarde pentru cultură și învățămînt și 5,5 miliarde pentru sănătatea oamenilor muncii de la orașe și sate.

Iată foloasele mari ale alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, iată motivele pentru care țărănimea muncitoare urmează cu încredere și alături său de nădejde pe drumul socialismului, îndeplinindu-și cu cinste îndatoririle patriotice față de statul democrat-popular. (aplauze puternice).

Mergînd cu încredere și fermitate, alături și sub conducerea clasei muncitoare, pe calea făuririi socialismului la sate, ea va scăpa definitiv de orice formă de exploatare a omului de către om.

In 1955 statul a cheltuit pentru acțiunile social-culturale de cîteva ori mai mult decît în 1938, iar în perioada 1948—1955 s-au cheltuit 32,6 miliarde lei pentru învățămînt și burse, asistență medicală, pentru odihna oamenilor muncii și a copiilor lor, pentru înflorirea artei și literaturii.

Situația realizărilor din ultimii 7 ani, de cînd am trecut la economia planificată, arată că am construit o puternică bază industrială necesară dezvoltării întregii economii și am sporit puternic forțele productive în toate ramurile țării.

Succesele obținute în acești ani constituie o chezășie că sarcinile mărețe pe care ni le propunem în al doilea plan cincinal vor fi îndeplinite, contribuind la o și mai mare înflorire a patriei noastre. (aplauze prelungite).

3. Dezvoltarea economiei naționale în perioada celui de al 2-lea cincinal

Tovarăși,

Congresul nostru va dezbate proiectul de directive pentru cel de-a doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R.

Sarcina fundamentală a celui de-al doilea plan cincinal este făurirea economiei socialiste unitare în care, pe baza dezvoltării continue a industriei socialiste, să se asigure transformarea socialistă a agriculturii, astfel ca în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent, atît ca suprafață cît și ca producție-marfă.

Obiectivele politico-economice ale celui de-al doilea plan cincinal sînt următoarele:

a) Dezvoltarea economiei naționale a Republicii Populare Romîne în scopul ridicării necontenite a nivelului de trai și de cultură al oamenilor muncii de la orașe și sate;

b) Dezvoltarea cu prioritate a industriei mijloacelor de producție și îndeosebi a acelor ramuri ale industriei grele care au asigurată baza de materii prime în țară: industria petrolului, chimică, energetică, siderurgică, metalelor colorate, cărbunelui. In industria constructoare de mașini se va pune un accent deosebit pe dezvoltarea producției de serie prin cooperarea și specializarea întreprinderilor;

c) Ridicarea nivelului tehnic în toate ramurile economiei naționale și obținerea unei creșteri considerabile a productivității muncii în industrie, transporturi, prin:

— Folosirea mai completă a capacităților de producție existente și perfecționarea utilajelor, mașinilor și agregatelor în funcțiune.

— Introducerea treptată a tehnicii noi și a procedeelor tehnologice superioare începînd cu întreprinderile care au un rol determinant în ramura de producție respectivă. In acest scop se vor generaliza metodele avansate de muncă folosite de fruntașii în producție; în domeniul perfecționării tehnologiei se vor introduce cu perseverență mecanizarea complexă și automatizarea proceselor de producție în principalele întreprinderi; o atenție deosebită se va da creșterii accentuate a indicilor de folosire a utilajelor.

— Dezvoltarea producției în serie prin specializarea și cooperarea întreprinderilor îndeosebi în industria constructoare de mașini și industria electrotehnică, pîrghiile principale de utilare a economiei naționale cu mașini, utilaj, agregate și aparate perfecționate.

Rezultatul acestor măsuri trebuie să fie o reducere simțitoare a cheltuielilor de producție și de circulație în economie.

d) Sectorul socialist în agricultură să reprezinte aproximativ 60—70% din producția marfă agricolă vegetală și animală; sporirea producției agricole vegetale și animale atît în sectorul socialist, cît și în sectorul micii producții de mărfuri, prin mecanizare și folosirea îngrășămintelor chimice, prin creșterea randamentului la hectar, prin dezvoltarea irigațiilor și prin sporirea suprafeței arabile și agricole; mărirea productivității muncii în agricultură micșorîndu-se cantitatea de muncă cheltuită pe unitate de produs agricol.

e) Dezvoltarea industriei bunurilor de consum (republicane și locale) pe baza materiilor prime, precum și prin folosirea din ce în ce mai largă a fibrelor sintetice și a maselor plastice fabricate în țară; îmbunătățirea simțitoare a calității și sortimentelor mărfurilor;

f) Dezvoltarea comerțului de stat și cooperatist, intensificarea schimburilor de mărfuri între orașe și sate, între sectorul socialist de stat și sectorul micii producții de mărfuri;

g) Intensificarea mișcării cooperatiste a micilor producători de mărfuri din sate și din orașe, atît prin cooperația de consum cît și prin cooperația de producție meșteșugărească;

h) Lărgirea și consolidarea bazei materiale a culturii, învățămîntului, sănătății, educației științifice, culturii fizice și sportului.

Acestea sînt principiile directoare, pe baza cărora se va desfășura în al doilea plan cincinal activitatea oamenilor muncii sub conducerea partidului, în vederea continuei dezvoltări a economiei și culturii, a construirii socialismului în patria noastră. (aplauze puternice).

Sistemul economic socialist are posibilități nemăsurate de dezvoltare economică și culturală; are tot ceea ce este necesar pentru a obține un avînt general economic și cultural, pentru a ridica necontenit nivelul material și cultural al oamenilor muncii.

TRANSFORMAREA SOCIALISTA A AGRICULTURII

Tovarăși,

Plenara din 3—5 martie 1949 a Comitetului Central al partidului nostru a trasat linia politică pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii. In fața partidului, a clasei muncitoare, plenara a pus sarcina îngrădirii posibilităților de exploatare ale chiaburimii și desfășurarea unei largi activități politice pentru a convinge țărănimea muncitoare să treacă, pe baza liberului ei consimțămînt, la agricultura socialistă.

Intreaga muncă politică și organizatorică depusă de partid și realizările de mare însemnătate obținute în înfăptuirea acestei sarcini confirmă pe deplin justețea liniei stabilite de partidul nostru.

Rezultatele obținute în dezvoltarea sectorului socialist din agricultură se reflectă în tabelul de mai jos, privitor la creșterea greutății specifice a suprafeței arabile și a suprafeței agricole a sectorului socialist.

	în % față de totalul R.P.R. 1950		1955	
	arabil	agricol	arabil	agricol
I. Sector socialist din care:	12,0	23,8	26,5	35,2
A. Sector de stat	9,3	21,8	13,7	25,5
B. Gospodării agricole colective	2,7	2,0	8,3	6,6
C. Intovărășiri agricole	—	—	4,1	2,8
D. Asociații simple	—	—	0,4	0,3
II. Gospodării agricole individuale	88,0	76,2	73,5	64,8
TOTAL:	100,0	100,0	100,0	100,0

Gospodăriile colective și întovărășirile agricole au o suprafață de peste 1.320.000 ha., iar asociațiile simple o suprafață de 43.000 ha.

Suprafața arabilă a sectorului socialist din agricultură, față de întreaga suprafață arabilă a țării, a crescut de la 12% în 1950 la 26,5% la sfîrșitul anului 1955. Dacă luăm însă în considerație suprafața agricolă — în care sînt cuprinse nu numai suprafața arabilă, ci și pășunile, fînețele naturale, viile și livezile, sectorul socialist din agricultură reprezintă astăzi peste o treime din întreaga suprafață agricolă a țării.

Masele largi de țărani muncitori au pornit cu încredere pe drumul arătat de partid, înființînd pînă acum un număr de 6.325 gospodării colective și întovărășiri agricole, care cuprind peste 382.000 familii, precum și cca. 3.000 asociații pentru culturile tehnice, care cuprind aproape 80.000 familii. Aproape 14% din numărul total al gospodăriilor țăranilor muncitori fac parte din aceste forme socialiste și semisocialiste de cooperare în producția agricolă.

In agricultură există în prezent 221 stațiuni de mașini și tractoare ale statului cu peste 30.000 tractoare (exprimate în tractoare convenționale de 15 C.P.), peste 1.500 autocombine, peste 15.000 batoze și alte mașini și utilaj agricol.

Socialismul a cucerit la sate poziții puternice, care deschid perspectivele înaintării într-un ritm mai accelerat pe calea transformării socialiste a agriculturii.

Sprijinindu-se pe creșterea bazei tehnico-materiale a agriculturii și pe creșterea sectorului socialist, oamenii muncii din agricultură au obținut însemnate succese în lupta pentru lichidarea stării de înapoiere și degradare a agriculturii moștenită de la regimul burghezo-moșieresc. In ansamblul ei, **producția agricolă a depășit nivelul producției agricole din 1938, considerat a fi anul cu cea mai mare producție obținută de Romînia burghezo-moșierească.**

Producția globală de cereale realizată în anul 1955 este de aproape 12 milioane tone, față de aproape 9 milioane tone în anul 1938. Dacă luăm producția totală pe cinci ani, constatăm că producția totală de cereale realizată în anii 1951-1955 depășește cu 1.000.000 tone producția anilor 1935-1939. **S-a depășit cu peste 3 milioane de tone producția prevăzută în planul cincinal pentru anul 1955 la cereale panificabile și porumb la un loc.** Acesta este un succes al oamenilor muncii din agricultură, un succes al partidului nostru.

Producția medie de porumb la hectar a sporit de la 1.055 kg. în anul 1938 la 2.480 kg. în 1955, ceea ce reprezintă un spor de 1.425 kg. porumb la hectar. Dacă facem comparație nu numai cu anul 1955, care a fost un an agricol favorabil tuturor culturilor și mai ales porumbului — și dacă luăm producția medie de porumb la hectar pe trei ani, vedem că media la hectar pe anii 1937-1939 a fost de 1.112 kg. față de 1.830 kg. în anii 1953-1955, cînd s-au obținut cu 718 kg. porumb mai mult la hectar.

Comitetul Central al partidului a combătut și a lichidat atitudinea dăunătoare a unor organe de stat și a unor specialiști din agricultură, care în anii 1948-1953 au restrîns mult suprafețele cultivate cu porumb. După cum se știe, aceasta a influențat negativ și asupra creșterii animalelor și a dus la greutăți în aprovizionarea populației. Pentru înlăturarea acestei situații, în ultimii doi ani s-a trecut la extinderea suprafețelor cultivate cu porumb, ceea ce a dus la sporirea însemnată a cantităților de carne, grăsimi, lapte, ouă, ș.a., puse la dispoziția populației consumatoare.

Realizări însemnate s-au obținut în dezvoltarea plantelor industriale. Astfel, producția totală de sfeclă de zahăr a crescut de la 484.500 tone la cca. 2 milioane tone; producția de floarea soarelui a crescut de la 58.300 tone în 1938 la 412.200 tone în 1955.

Rezultatele obținute în sectorul agricol vegetal au dat posibilitate să se refacă șeptelul, care suferise pierderi foarte serioase în anii de război și în anii de secetă 1945-1946. Comparativ cu situația numerică a șeptelului din anul 1938, în anul 1955 numărul bovinelor a crescut de la 3,7 milioane capete la 4,8 milioane capete, numărul porcinelor a crescut de la 2,5 milioane la 5,6 milioane capete.

Scoțînd în evidență progresele realizate în agricultură în cursul primului plan cincinal, trebuie să spunem că producția medie la hectar la principalele culturi, producția agricolă globală și producția agricolă-marfă nu cresc pe măsura condițiilor tehnico-materiale create de regimul democrat-popular, a condițiilor naturale de climă și de sol și a capacității creatoare dovedite de oamenii muncii din agricultură.

Predominarea la sate a micii producții de mărfuri, ritmul încet al dezvoltării sectorului socialist în agricultură față de creșterea industriei socialiste, au devenit o frînă nu numai în dezvoltarea forțelor de producție în agricultură, ci și în calea dezvoltării mai departe a industriei socialiste și a economiei naționale în general. Transformarea socialistă a agriculturii este o necesitate obiectivă pentru realizarea reproducției socialiste lărgite pe ansamblul economiei naționale și pentru dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei.

Rezolvarea deplină a problemei cerealelor-marfă și a aprovizionării îmbelșugate a populației cu produse agricole, creșterea continuă a nivelului de trai al țărănimii muncitoare, asigurarea industriei cu materii prime, nu sînt posibile fără trecerea de la mica producție țărănească la marea gospodărie agricolă socialistă, capabilă să folosească pe deplin tehnica nouă și agrotehnica înaintată și să dea o mare cantitate de produse agricole-marfă.

Organele și organizațiile de partid și de stat, deși desfășoară o largă și rodnică muncă politică pentru obținerea unor recolte bogate, privesc sarcina dezvoltării agriculturii mai mult din punct de vedere al îndeplinirii la timp și în bune condițiuni a muncilor agricole. Sarcinile luptei pentru dezvoltarea agriculturii și sarcinile luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii, nu sînt însă două lucruri diferite, care ar putea fi separate una de alta, ci sînt două aspecte ale aceleiași probleme.

Manifestarea cea mai dăunătoare pentru întreaga muncă a partidului pe tărîmul construirii bazei economice a socialismului o constituie tendința unor organe de partid și de stat de a lăsa ca transformarea socialistă a agriculturii să meargă de la sine. Aceste organe nu desfășoară o muncă politică și organizatorică sistematică, răbdătoare, bazată pe exemple concrete, pentru a-i lămuri și convinge pe țăranii muncitori să-și unească gospodăriile individuale în întovărășiri agricole, gospodării colective și alte forme de cooperare în producția agricolă.

In regiunile în care s-au aplicat cu mai multă consecvență măsurile prevăzute de rezoluția plenarei din martie 1949, acolo unde comitetele regionale de partid au desfășurat o muncă politică perseverentă dovedind mai multă pricepere și inițiativă și unde au luat măsuri organizatorice corespunzătoare s-au obținut rezultate deosebit de importante și instructive pentru toate regiunile țării. Astfel, în regiunea Constanța au intrat în gospodăriile colective și în întovărășiri 46,8% din numărul gospodăriilor de țărani muncitori, iar peste 66% din suprafața arabilă aparține sectorului socialist al agriculturii, care a devenit preponderent ca suprafață arabilă.

Superioritatea gospodăriilor colective și a întovărășirilor este oglindită de faptul că producția lor crește mereu întrecînd sistematic pe aceea a gospodăriilor țărănești individuale mici și mijlocii. Sînt grăitoare în această privință unele cifre medii comparative.

Iată cum au crescut pe întreaga regiune Cluj recoltele medii de porumb ale gospodăriilor colective și ale sectorului individual în ultimii ani: în 1952, gospodăriile colective — 900 kg. la hectar, sectorul individual — 537 kg.; în 1953, gospodăriile colective — 2024 kg., sectorul individual — 1355 kg.; în 1954 (care a fost un an agricol cu greutăți climaterice), gospodăriile colective — 1462 kg., sectorul individual 1108 kg.; în 1955 gospodăriile colective — 2851 kg., sectorul individual — 2624 kg.

In raionul Sînnicolaul Mare, între sectorul socialist și cel individual sînt următoarele diferențe:

la grîu	— 1626 kg.	față de 1220 kg.
la porumb	— 3077 kg.	față de 2600 kg.
la sfecla de zahăr	— 19252 kg.	față de 15000 kg.

Superioritatea formelor socialiste de producție agricolă își găsește expresia nu numai în recoltele mai mari, ci și în veniturile pe care le împart membrilor lor și care întrec cu mult pe acelea ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Iată o comparație între veniturile unui țăran colectivist — Alexandru N. Anghel din gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" din raionul Urziceni — și un țăran individual, **fruntaș al recoltelor bogate — Ion Tache, din aceeași comună.** Primul, pentru zilele-muncă lucrate cu cei 4 membri ai familiei, a primit: 3400 kg. grîu, 5950 kg. porumb, 595 kg. fasole, 330 kg. secară, 250 kg. ceapă, 250 kg. cartofi, 2550 kg. zarzavaturi, 347 kg. orz, 5950 kg. furaje, 76 litri ulei, 28 kg. brînză, 9,60 kg. lînă și 1700 lei. Ion Tache, avînd tot 4 membri de familie, a recoltat de pe suprafața sa de 4 hectare: 2250 kg. grîu, 3600 kg. porumb, 560 kg. orz, 360 kg. floarea-soarelui, 512 kg. tutun.

Valoarea în lei a produselor obținute de colectivist este de 20.289 lei — de individual 17.398 lei. Dar țăranul individual a mai avut în plus cheltuieli pentru sămînță, reparații ale uneltelor, întreținerea animalelor de muncă, cote, impozit, în valoare totală de 5.812 lei. Astfel, veniturile sale reale sînt de numai 11.586 lei — aproape jumătate cît ale țăranului colectivist.

In toate regiunile sînt condiții favorabile unui ritm mai accelerat al transformării socialiste a agriculturii. In regiunea Pitești, de pildă, sînt aproape 5.000 de cereri ale țăranilor muncitori dintr-un număr de 300 de sate pentru crearea de noi întovărășiri agricole și gospodării colective, sau pentru intrarea în cele existente; în regiunea Iași sînt peste 2.000 de cereri, în regiunea Craiova peste 1.800 și asemenea exemple se pot da din întreaga țară.

Sînt numeroase cazuri cînd organele de partid și de stat, după ce au obținut rezultate bune la constituirea unor gospodării agricole colective, întovărășiri sau asociații simple de producție agricolă, în loc să intensifice ajutorul și îndrumarea concretă de zi cu zi pentru întărirea economico-organizatorică a acestora, le lasă la voia întîmplării, să se descurce cum pot în problemele noi ale gospodăririi și organizării producției.

Gospodăriile colective, care nu sînt ajutate și îndrumate, bat pasul pe loc, nu se dezvoltă, fondurile lor indivizibile și avutul lor obștesc nu cresc, iar colectiviștii nu își pot spori veniturile pe măsura posibilităților create de munca în colectiv.

Gospodăriile colective bine îndrumate pun pe primul plan grija pentru sporirea fondurilor indivizibile și dezvoltarea multilaterală a gospodăriei. Gospodăria colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Borș, regiunea Oradea, de pildă, și-a sporit fondurile indivizibile pînă la mai mult de un milion lei, ceea ce i-a permis să-și dubleze șeptelul, ajungînd astăzi să aibă 47 vaci, 37 boi, 147 porci, 79 cai și multe alte animale și păsări. Aceasta a avut ca urmare creșterea veniturilor în natură și în bani ale colectiviștilor.

Trebuie să ducem în rîndurile colectiviștilor o muncă neobosită, pentru a-i convinge cu exemple concrete că izvorul principal al sporirii veniturilor lor este avutul obștesc, fondul indivizibil cu care gospodăria colectivă trebuie să cumpere animale de rasă, să ridice construcții noi, să facă lucrări de ameliorare, irigații și altele.

Intărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și mărirea veniturilor colectiviștilor au o înrîurire puternică asupra țăranilor muncitori individuali și asupra celor care fac parte din forme inferioare de cooperare în producția agricolă și în special din întovărășiri, influențîndu-i să treacă spre forme superioare. Nu este întîmplător că într-un număr de cîteva zeci de întovărășiri agricole, țăranii muncitori din proprie inițiativă au trecut la forme de organizare a muncii și de repartizare a veniturilor, apropiate de cele din gospodăriile colective. Astfel, de pildă, întovărășirea agricolă din satul Ulești, raionul Urziceni, întovărășirea agricolă din satul Axente Sever, raionul Mediaș, ș.a. au îmbinat practica repartizării veniturilor, după întinderea de teren adusă în întovărășire și după zile-muncă.

Asemenea inițiative trebuie încurajate, date drept pildă celorlalte întovărășiri agricole și sprijinite să se dezvolte spre forme superioare, spre gospodăria colectivă.

Fără îndoială, că am fi fost mult mai departe în construirea socialismului la sate, dacă timp îndelungat nu ar fi fost neglijate formele simple de asociere și într-ajutorare în muncă ale țăranilor muncitori.

Punînd un accent deosebit de puternic pe munca politică pentru dezvoltarea întovărășirilor agricole și a gospodăriilor colective existente și organizarea altora noi, trebuie, în același timp să punem capăt atitudinii de desconsiderare a formelor simple de cooperare în producția agricolă, forme intermediare, care conving masele largi de țărani muncitori de avantajele muncii în comun și le înlesnesc pașii pe drumul agriculturii socialiste.

In satele noastre există unele forme de ajutorare reciprocă ale țărănimii muncitoare, născute din necesitatea țăranilor cu gospodării mici și mijlocii de a se ajuta între ei la muncile agricole. Ele sînt alcătuite, în cea mai mare parte, după criterii de înrudire sau vecinătate a țăranilor muncitori și sînt bazate pe libera înțelegere și deplina libertate a fiecăruia de a hotărî dacă și cu cine anume să se într-ajutoreze. Activiștii de partid și de stat trec de multe ori pe lîngă ele fără să le observe, fără să aprecieze însemnătatea acestor inițiative ale maselor de țărani muncitori.

Pe măsura muncii politice depuse de partid și a creșterii conștiinței țăranilor muncitori, ele se pot dezvolta spre forme superioare de cooperare în producția agricolă.

In multe comune, țăranii muncitori au desființat haturile, între mai multe terenuri învecinate, alcătuind tarlale pentru a contracta cu S.M.T.-ul lucrări agricole pe suprafețe unite.

Deosebit de instructivă în această privință este experiența din regiunea Galați.

Incă în anii 1947—1948, datorită muncii politice depuse de organizațiile de partid, o parte din țăranii muncitori din raioanele Bujoru, Galați, Filimon Sîrbu, Călmățui au desființat haturile și au constituit tarlale pentru a folosi tractoarele și mașinile agricole ale S.M.T.-ului. Incă din primul an, ei au obținut recolte mult mai mari decît înainte, deoarece suprafețele întinse ale tarlalelor au făcut cu putință să se lucreze mai spornic, cu mașini și tractoare; s-au putut aplica metode agrotehnice avansate, iar prin desființarea haturilor fiecare țăran muncitor a cîștigat o suprafață de teren care i-a adus, de asemenea, un plus de recoltă. In același timp, datorită faptului că pe terenurile în pantă s-a arat numai pe curba de nivel, a fost oprit, în mare măsură, procesul dăunător de eroziune a solului.

Este semnificativ că tarlalizarea s-a extins împotriva părerii exprimate de unii specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și de unii tovarăși din aparatul de partid, care nu au înțeles că aceasta se datorește dorinței și interesului țăranilor muncitori de a folosi tractoarele și mașinile agricole ale statului.

In anii următori, Comitetul regional de partid Galați a desfășurat o largă muncă de popularizare a acestei experiențe. Din cele 8 raioane ale regiunii Galați, 5 raioane sînt astăzi complect tarlalizate, iar în celelalte raioane tarlalizarea cuprinde 50—80% din gospodăriile individuale țărănești. In fiecare sat sînt cîteva tarlale mari — pentru porumb, grîu și alte culturi. Foarte mulți țărani muncitori formează grupe de într-ajutorare pe vecinătăți în cadrul tarlalelor și se ajută între ei la muncile agricole.

Rezultatele obținute pe tarlale de țăranii muncitori arată ele însele avantajele tarlalizării: în raionul Călmățui s-a recoltat în anul acesta o producție medie pe hectar de 1.795 kg grîu și 2.680 kg porumb la hectar; în raionul Brăila 1.596 kg grîu și 2.710 kg porumb în medie la hectar; în raionul Filimon Sîrbu 1.572 kg grîu și 2.800 kg porumb în medie la hectar.

Toate acestea au contribuit ca veniturile țăranilor muncitori și nivelul lor de trai să crească necontenit.

Experiența tarlalizării din regiunea Galați și a asocierii țăranilor muncitori pentru a lucra în comun pămîntul, cu mașinile și tractoarele statului, merită a fi studiată și răspîndită în toate regiunile, potrivit cu particularitățile fiecăreia din ele.

Deosebit de instructiv și de sugestiv este faptul că în această regiune, datorită muncii desfășurate de organizațiile de partid, 37% din numărul gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori au intrat în gospodării colective și întovărășiri, care cuprind aproape 31% din suprafața arabilă a regiunii. In anul 1955, regiunea este fruntașă pe țară la îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole și a obligațiilor către stat (aplauze).

Dacă organele și organizațiile de partid din regiunea Galați nu se vor lăsa cuprinse de amețeală de pe urma realizărilor obținute și vor folosi experiența cîștigată pentru ridicarea la un nivel mai înalt a muncii politico-organizatorice, țăranii muncitori din această regiune vor trece în masă în cooperativele de producție agricolă.

Dacă rezultatele obținute în regiunea Galați sînt îmbucurătoare, nu același lucru se poate spune despre regiunea Timișoara.

In această regiune, gospodăriile colective și întovărășirile agricole cuprind 13,9% din totalul gospodăriilor țăranilor muncitori și 17,3% din totalul suprafeței arabile; regiunea rămîne în urmă la îndeplinirea muncilor agricole; producția medie la hectar în anul 1955 a fost de numai 820 kg. la grîu și 1.386 kg. la porumb.

(Continuare în pag. a 4-a)

***) Contribuțiuni la problema reorganizării creditului în Romînia, vol. I, pag. 27-29, București 1938.

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

(Urmare din pag. a 3-a)

Pe lîngă unele cauze obiective, această stare de lucruri se datorește și unor greșeli săvîrșite de organele regionale la comasarea pămîntului în vederea constituirii de întovărășiri agricole și gospodării colective. Comitetele executive ale sfaturilor populare nu și-au respectat întotdeauna obligația de a da în schimb țăranului muncitor individual pămînt corespunzător terenului ce i-a aparținut, și mai ales au făcut prea dese schimburi de terenuri.

Numeroase terenuri ale țăranilor muncitori din comunele Jimbolia, Peciu, Carpiniș, Libling ș.a. au fost schimbate de cîte 3—4 ori, iar unele de 5—6 ori. Drept urmare, a slăbit interesul acestor țărani muncitori de a lucra bine pămîntul; aceasta a avut influență negativă asupra producției agricole, deși pămîntul din regiune este fertil, iar țărănimea — harnică și pricepută.

Partidul a atras atenția, în repetate rînduri, că la constituirea de noi întovărășiri și gospodării colective, munca politică desfășurată de organizațiile de partid trebuie să ducă, pe cît posibil, la unirea țăranilor muncitori care au loturi apropiate sau învecinate, pentru a se înlesni comasarea și a evita schimbările numeroase de terenuri. Dacă sînt totuși cazuri cînd în perimetrul comasării intră și terenuri ale unor țărani muncitori care încă nu s-au hotărît să se înscrie în întovărășire sau gospodăria colectivă, schimbul de teren să se facă în bună înțelegere cu aceștia, astfel încît să nu fie dezavantajați.

Partidul nostru a dus și duce față de țărănimea muncitoare cu gospodărie individuală o politică de sprijinire necontenită pentru sporirea producției agricole, pe baza cointeresării ei materiale și a ridicării nivelului ei de trai material și cultural.

Datorită acestui sprijin crește încrederea oamenilor muncii de la sate în politica partidului, se întărește alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

Gospodăriile țărănești mici și mijlocii mai au rezerve și posibilități de sporire a producției agricole. Dar oricît de harnic ar fi țăranul individual și oricît de mare ar fi ajutorul statului, gospodăria individuală a țăranului muncitor nu are decît posibilități limitate de sporire a producției agricole. Gospodăria agricolă mică și răzlețită nu permite exploatarea rațională a pămîntului și folosirea deplină a utilajului mecanizat, nu poate asigura țăranului muncitor și familiei sale o viață îmbelșugată și civilizată.

Numai unirea liber consimțită a țăranilor muncitori în întovărășiri sau în forma superioară a cooperării în producție, gospodăriile agricole colective, deschide țăranului muncitor drumul marilor recolte, drumul spre bună stare și belșug. **(aplauze puternice îndelungate).**

Tovarăși,

In sînul țărănimii au avut loc în cursul ultimilor ani schimbări însemnate în structura de clasă, de care trebuie neapărat să ținem seama în aplicarea politicii partidului nostru.

După datele registrului agricol al sfaturilor populare comunale, tabloul structurii sociale actuale a satului se prezintă în felul următor:

Membri ai gospodăriilor agricole colective	5,5%
Membri ai întovărășirilor agricole	5,8%
Proletari agricoli	sub 1 %
Țărani muncitori cu gospodărie mică	45,2%
Țărani muncitori cu gospodărie mijlocie	40,5%
Chiaburi	2,0%

In timp ce greutatea specifică a numărului gospodăriilor mici a scăzut de la 57%, cît era în 1948, la 45,2%, greutatea specifică a numărului mijlocașilor a crescut de la 34% la 40,5%. După datele echipelor monografice, scăderea greutății specifice a numărului gospodăriilor mici și creșterea greutății specifice a numărului de mijlocași este mult mai puternică. Aceasta arată că țăranul mijlocaș devine, din ce în ce mai mult, figura centrală a satului, că importanța sa ca producător de produse agricole-marfă crește.

Politica partidului nostru față de țărănime în perioada de trecere de la capitalism la socialism a fost definită de Comitetul Central în plenara din 3-5 martie 1949, pe baza cunoscutei teze leniniste: „Sprijină-te pe țărănimea săracă, organizează alianța trainică cu țăranul mijlocaș, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii".

In aplicarea politicii de clasă la sate, unii tovarăși au tendința să uite că sprijinul nostru la sate este țărănimea cu gospodărie mică și nu fac totul ca s-o atragă în activitatea politică, în conducerea treburilor obștești, în întovărășiri agricole și gospodării colective.

Unele organe de partid și comitete executive ale sfaturilor populare nu desfășoară o muncă politică perseverentă, sistematică, pentru a întări alianța cu țăranul mijlocaș, pentru a-l ajuta să-și învingă șovăiala și a-l atrage în cooperative, unde să-și valorifice în condiții avantajoase produsele agricole și pentru a-l apropia de formele de producție socialiste.

Mai sînt cazuri de confundare a mijlocașului cu chiaburul în aplicarea măsurilor de îngrădire.

Trebuie avut în vedere că în perioada de trecere de la capitalism la socialism, în timp ce din masa țărănimii sărace se ridică un număr din ce în ce mai mare în rîndurile mijlocașilor, unii dintre mijlocași — sub acțiunea legilor obiective de dezvoltare a micii producții de mărfuri — intră în rîndurile chiaburilor ca elemente capitaliste noi. In același timp, unele elemente capitaliste de la sate decad din situația de chiaburi, căci politica de îngrădire are ca rezultat inevitabil înlăturarea unor elemente capitaliste.

Plenara din martie 1949 a arătat că hotărîtor pentru a deosebi pe țăranul muncitor de chiabur este faptul dacă principala sursă de venituri a gospodăriei provine din munca proprie sau provine din exploatarea muncii străine. Dar a stabili aceasta, cere o analiză minuțioasă a tuturor relațiilor de producție și de schimb ale gospodăriei, întrucît formele de exploatare sînt adesea foarte bine camuflate. De aceea, acțiunea de îngrădire a chiaburimii poate fi dusă cu succes numai împreună și cu sprijinul maselor largi ale țărănimii muncitoare.

Pe lîngă angajarea de către chiaburi a muncitorilor agricoli ca salariați, o formă de exploatare destul de răspîndită la sate este darea în arendă de terenuri de către chiaburi.

Lipsa unei reglementări a angajării forței de muncă și a arendării pămîntului de către chiaburi înlesnește acestora să exploateze pe țăranii muncitori și să se sustragă de la măsurile de îngrădire, de la predarea cotelor obligatorii către stat. Această situație va trebui îndreptată prin reglementarea, în interesul muncitorilor agricoli, al țăranilor muncitori și al statului democrat-popular, a angajării forței de muncă și dării în arendă a pămîntului de către elementele capitaliste de la sate.

In urma criticii aduse de plenara din august 1953 a C.C. al partidului unor greșeli săvîrșite în aplicarea politicii de stimulare materială a țărănimii muncitoare, au fost luate o serie de măsuri care au dus la îmbunătățirea sistemului de colectare și a sistemului de achiziționare și contractări la produsele agricole. Aceste măsuri au dat rezultate pozitive pe linia sporirii producției agricole globale și a producției agricole-marfă.

Scopul politicii de cointeresare materială a țărănimii muncitoare este creșterea producției agricole-marfă, întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și stimularea țărănimii muncitoare pentru a trece pe drumul agriculturii socialiste, pe baza interesului ei material și a liberului ei consimțămînt. Lenin a arătat că opera de construire a socialismului durează un șir lung de ani și că în această perioadă economia socialistă trebuie construită „nu direct pe bază de entuziasm, ci — cu ajutorul entuziasmului stîrnit de Marea Revoluție — pe bază de interes personal, de cointeresare personală".

Politica de cointeresare materială trebuie să stimuleze interesele țăranului muncitor de a obține cea mai mare parte a veniturilor sale prin vînzarea către stat a produselor.

Avantajele cointeresării materiale trebuie acordate în primul rînd gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, pentru întărirea și dezvoltarea lor, asociațiilor simple de producție agricolă și celorlalte forme de cooperare simplă, pentru dezvoltarea lor spre forme superioare.

Tovarăși,

Obiectivul principal în agricultură în cel de-al doilea plan cincinal este creșterea considerabilă a producției agricole-marfă și, în primul rînd, creșterea producției-marfă provenite din sectorul socialist al agriculturii. La sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal, cantitatea de produse agricole-marfă provenită din sectorul socialist al agriculturii va trebui să fie de 60—70% din întreaga producție-marfă agricolă.

Condiția hotărîtoare pentru avîntul tuturor ramurilor producției agricole — în special al creșterii animalelor — o constituie dezvoltarea considerabilă a producției de cereale-marfă. Pînă la sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal trebuie să ajungem la o producție anuală de **cel puțin 15 milioane tone cereale, din care grîu și secară cel puțin 5,5 milioane tone.** Sporirea producției totale de cereale trebuie și poate fi obținută prin sporirea producției la hectar și prin sporirea suprafețelor cultivate cu porumb, astfel încît să se ajungă în 1960 la o suprafață de cca 4 milioane hectare cultivate cu porumb și la o producție anuală de cca 8-9 milioane tone porumb.

In cursul celui de-al doilea plan cincinal trebuie să obținem sporuri însemnate de producție la cartofi, sfeclă de zahăr, legume, bumbac, floarea-soarelui, cînepă și in pentru fuior, pentru aprovizionarea cu materii prime a filaturilor de in și cînepă care vor intra în funcțiune în al doilea cincinal etc.

O mare atenție trebuie să acordăm în cursul anilor următori viticulturii și pomiculturii, una din marile bogății ale țării. Viile ocupă o suprafață de 227.000 ha. din care 28.500 ha. sînt ale statului.

Condițiile de climă și sol din țara noastră sînt deosebit de favorabile unor soiuri superioare de viță, care dau vinuri alese prin gustul și buchetul lor natural, cum sînt: Grasa de Cotnari, Feteasca și Riesling de Tîrnave, vinul licoros de Murfatlar și altele. La fel de valoroase sînt și fructele care se obțin din diferite specii și soiuri de pomi fructiferi.

Datorită politicii partidului de cointeresare materială a viticultorilor la refacerea patrimoniului viticol și la creșterea producției, plantațiile de vii au dat anul acesta o recoltă care depășește recoltele anuale din ultimii 25 de ani. Gospodăria de stat Apoldul din raionul Sebeș a obținut în medie pe 771 ha. vie cîte 8.000 kg. struguri la ha., iar brigada viticolă condusă de Cherst Maria a obținut o producție medie de 14.325 kg. struguri pe parcela sa de 40 ha.

Gospodăria agricolă colectivă „Steaua Roșie" din satul Pădureni, raionul Focșani, cu 110 familii cultivînd 150 ha. teren, din care 60 ha vie, a obținut în anul 1955 în medie 5470 kg. struguri la ha., împărțind pentru fiecare zi-muncă 43 lei, ½ litru vin, 1,375 kg grîu și alte produse alimentare.

Colectivistul Leușteanu Nicolae de la această gospodărie a primit pentru zilele-muncă efectuate 27.704 lei (rezultați numai din vînzarea vinului), 340 litri vin, 985 kg. grîu și alte produse alimentare.

Exemplul viu al gospodăriei agricole colective „Steaua Roșie" din satul Pădureni, al colectivistului Leușteanu Nicolae și al multor altor colectiviști din țară constituie un îndemn de urmat pentru țăranii muncitori din raioanele de deal de a se uni de bună voie în gospodării colective, pomicole și viticole, punînd în valoare aceste terenuri care asigură venituri de cel puțin 8 ori mai mari decît culturile de cereale.

Pentru dezvoltarea mai departe a pomiculturii și viticulturii este necesar să se elaboreze un plan de replantare a viilor și livezilor îmbătrînite, de extindere a plantațiilor de vii și pomi în toată țara și îndeosebi la gospodăriile de stat și gospodăriile colective, astfel ca în următorii zece ani să avem 257.500 ha. vii, din care 144.500 ha. vii altoite. Prin aplicarea măsurilor agrotehnice înaintate producția globală de struguri trebuie să ajungă în zece ani la cca 1.300.000 tone.

Suprafața livezilor de pomi în plantații masive să crească pînă la 250.000 ha., cu un număr de cca 50.000.000 pomi fructiferi, iar suprafața cu arbuști fructiferi să crească pînă la 2.000 ha.

Pentru cultura pomilor răzleți în jurul caselor, la sate și orașe și pe marginea șoselelor se va asigura producerea a cca. 46 milioane pomi, iar arbuștii fructiferi (smeură, agrișe, coacăze și altele) pentru cca 12.000 ha. Plantațiile de nuci se vor extinde pînă la 10.000.000 pomi.

Recolta globală de fructe în următorii zece ani trebuie să ajungă la 900.000—1.000.000 tone.

Extinderea plantațiilor de vii și livezi se va face pe seama nisipurilor și terenurilor improprii pentru alte culturi agricole, dîndu-se deosebită atenție plantațiilor de vii și livezi din Dobrogea, Lunca și Delta Dunării.

In ramura creșterii animalelor, deosebit de importantă este dezvoltarea creșterii bovinelor, astfel încît la sfîrșitul anului 1960 să se ajungă la 5 milioane capete. Trebuie stimulată, în special dezvoltarea creșterii vacilor.

Gospodăriile colective trebuie ajutate să dezvolte creșterea vacilor cu lapte, iar în afară de aceasta, fiecare țăran colectivist să aibă vacă cu lapte proprie în gospodăria lui personală.

Numărul porcilor trebuie să crească în al doilea cincinal pînă la 6 milioane capete. O mare însemnătate pentru economia națională o are creșterea oilor. In cursul celui de-al doilea cincinal numărul oilor trebuie să sporească la 15 milioane capete, din care 8 milioane cu lînă fină și semifină.

Ca urmare a sporirii șeptelului producția totală, la principalele produse animale, va trebui să ajungă în anul 1960 la: 1.300 mii tone carne în viu, din care carne de porc 600 mii tone; 25 milioane hl. lapte de vacă; 34.000 tone lînă, din care 20.000 tone lînă fină și semifină.

Trebuie să acoperim în al doilea cincinal din producția internă nevoile de lînă fină și semifină, precum și de piei de bovine, care împreună cu produsele sintetice să asigure industriei ușoare materii prime suficiente.

Pentru a asigura dezvoltarea creșterii animalelor și sporirea productivității lor, o mare atenție trebuie acordată dezvoltării bazei de nutreț.

Esențial pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de viață al poporului muncitor este nu numai creșterea producției agricole la hectar, ci și creșterea productivității muncii agricole. Specialiștii din agricultură din țara noastră confundă adeseori producția la hectar cu productivitatea muncii, nu țin seama de condițiile economice în care are loc producția și termină prin a ne da o producție cu un preț de cost ridicat. Or, nu este tot una dacă la o producție medie la hectar de 2.000 kg. porumb s-au lucrat 35 zile-om la hectar sau numai 10 zile-om. Prețul de cost în agricultură este încărcat de risipa de forță de muncă, de aparatul administrativ umflat din gospodării de stat și S.M.T.-uri, de nivelul încă redus al mecanizării și de utilizarea necompletă a utilajului existent.

Marx, vorbind despre condițiile creșterii fertilității pămîntului, a arătat că „...fertilitatea, deși este o proprietate obiectivă a solului, include totuși întotdeauna din punct de vedere economic o anumită relație — relația față de starea de dezvoltare a chimiei agricole și a mecanizării agriculturii și, în consecință, se modifică odată cu această dezvoltare" (Capitalul vol. III, E.S.P.L.P., 1955, pag. 620). Sarcina care stă în fața noastră este de a asigura progresul tehnic în agricultură, prin mecanizarea și chimizarea agriculturii, **pentru a spori producția la hectar și productivitatea muncii și a reduce continuu cheltuielile de producție în agricultură.** Dezvoltarea masivă a agriculturii nu poate fi concepută fără mecanizarea principalelor procese de producție din toate ramurile agriculturii. Numărul stațiunilor de mașini și tractoare va crește an de an, astfel că în 1960 va ajunge la cca. 380; rețeaua de stațiuni se va lărgi simțitor în regiunile mari producătoare de cereale, Constanța, Galați, București, Craiova, Timișoara, Arad și altele.

Pînă la sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal, capacitatea parcului de tractoare al S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat se va mări pînă la cca. 37.000 tractoare convenționale de 15 h.p. din care pentru prășit 17.000, trebuie să se asigure sporirea randamentului anual pe tractor convențional astfel ca volumul lucrărilor să ajungă în anul 1960 la peste 12 milioane hectare arătură normală.

Fiecare S.M.T. trebuie să fie un organizator și îndrumător al producției agricole, un puternic sprijin al statului democrat-popular în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Principala sarcină a S.M.T.-urilor este de a acorda un ajutor puternic și nemijlocit întovărășirilor agricole și gospodăriilor colective în sporirea recoltelor prin introducerea asolamentelor raționale și a cuceririlor științei și tehnicii înaintate, de a veni în ajutorul țăranilor muncitori individuali pentru a obține producții mai mari și pentru a-i îndruma spre unirea lor în diferite forme de cooperare socialistă în producție, cale sigură spre ridicarea nivelului de trai și de cultură al maselor țărănești.

In parcul nostru actual de mașini agricole se constată anumite disproporții care determină un decalaj serios între posibilitatea de lucrare a solului și posibilitatea de efectuare a lucrărilor de recoltat. Astfel, la gospodăriile agricole de stat, lucrările de arat, semănat, grăpat se pot executa mecanizat în proporție de 95%, în timp ce lucrările de recoltare a păioaselor se execută cu combinele în proporție de numai 49%. Lipsa combinelor, pe lîngă faptul că scumpește producția, cauzează la recoltare pierderi de peste 15% din producția de grîu. Folosirea combinelor la recoltarea păioaselor în gospodăriile de stat poate da o economie de cca. 60.000 tone cereale anual, echivalentă cu costul a cca. 1.500 combine.

Pentru a se obține recolte mari trebuie să se introducă pe scară largă mecanizarea lucrărilor de însămînțare, îngrijire și recoltare a porumbului, florii-soarelui, cartofului și aplicarea metodelor agrotehnice înaintate și rentabile din punct de vedere economic; să se extindă recoltatul mecanic al sfeclei de zahăr, al plantelor de nutreț și să se mecanizeze pe o scară largă însilozarea nutrețurilor, mulsul vacilor, tunsul oilor și alte lucrări din sectorul zootehnic, care necesită un mare volum de muncă.

Paralel cu mecanizarea trebuie să dăm o mare atenție electrificării unor lucrări agricole care cer un volum mare de muncă omenească.

Contribuția gospodăriilor de stat la fondul centralizat al statului nu este pe măsura suprafețelor de care dispun și a utilajului cu care sînt înzestrate; producția lor este nestabilă de la un an la altul, în loc să se caracterizeze printr-o creștere necontenită.

Este necesar să facem o cotitură hotărîtoare în activitatea gospodăriilor agricole de stat, să trecem la reorganizarea lor pe baza îmbunătățirii conducerii lor, a specializării lor, a mecanizării și a aplicării celor mai înaintate metode agrotehnice.

Trebuie să se lichideze caracterul deficitar al multor gospodării agricole de stat, folosirea nerațională a utilajului și prețul de cost ridicat al principalelor produse agricole din cauza proastei gospodăriri. Gospodăriile agricole de stat trebuie să devină în scurt timp mari producătoare de cereale, legume, struguri, fructe, carne, lapte, lînă, material săditor, semințe de soi și animale de prăsilă, gospodării agricole rentabile cu o mare productivitate a muncii, folosind cît mai rațional resursele de care dispun. Aceasta va permite sporirea însemnată a participării gospodăriilor de stat la cantitatea de produse agricole-marfă și întărirea caracterului gospodăriilor agricole de stat ca model de gospodărie pentru țăranii muncitori din sectorul socialist și din sectorul individual.

Pentru îndeplinirea sarcinii de sporire a recoltei de cereale și de mărire a producției principalelor produse animale, o importanță primordială o are folosirea rațională și deplină a pămîntului, principalul mijloc de producție în agricultură.

Se impune ca neîntîrziat să se studieze experiența îndelungată a țărănimii locale, a fruntașilor în cultura plantelor și, pe baza cercetărilor științifice, să se întocmească lucrarea de raionare a producției agricole.

O sursă importantă de sporire a producției agricole, în deosebi a producției de cereale, este valorificarea terenurilor încă nefolosite sau folosite temporar.

In cursul celui de-al doilea cincinal putem să redăm pentru producția agricolă cca 100.000 ha în regiunea inundabilă a Dunării, sărăturile pe o întindere de cca 150.000 de hectare, cît și suprafețele ocupate de nisipuri, din Oltenia, din vestul țării, Bărăgan, sudul Moldovei și din Delta Dunării.

Prin intensificarea lucrărilor hidroameliorative se vor restabili și lărgi sistemele existente de desecare din Țara Bîrsei și din alte regiuni ale țării. De asemenea, prin lucrări de amenajare, vor fi pregătite terenurile din sudul Moldovei care vor fi irigate cu apă din bazinul de acumulare de la Bicaz.

Tovarăși,

Din cauza despăduririlor prădalnice din trecut, a exploatării neraționale a solului de către regimul burghezo-moșieresc, eroziunea solului a luat la noi în țară o întindere mare în regiunile cu relief accidentat.

Din cauza procesului de eroziune, statul și poporul muncitor pierd anual mari cantități de produse agricole. Eroziunea nu este un proces static, ci este în mers continuu, amenințînd și alte terenuri dacă nu se iau măsuri eficace.

Stăvilirea eroziunii și restaurarea terenurilor erodate trebuie socotite ca o problemă de stat, iar rezolvarea ei va trebui să înceapă încă în cursul celui de-al doilea plan cincinal.

Recuperarea pentru agricultură a terenurilor cu eroziune puternică se va face prin lucrări ce se vor executa pe etape, folosirea lor făcîndu-se atît prin culturile agricole valoroase, cum este vița de vie, cît și prin plantațiuni silvice.

In lucrările de combatere a eroziunilor un rol important îl au masele largi de țărani muncitori și organele locale de stat, care pot executa numeroase lucrări simple, dar foarte eficace.

In domeniul silviculturii, sarcina noastră în cel de-al doilea plan cincinal este continuarea lucrărilor de împădurire a terenurilor forestiere dezgolite, refacerea pădurilor degradate, împădurirea a cel puțin 600.000 hectare teren forestier și executarea pe scară largă a operațiunilor de îngrijire a arboretelor și de refacere a arboretelor slab productive din luncile rîurilor.

Aplicînd măsurile de mecanizare a lucrărilor agricole și de folosire rațională a pămîntului, să avem permanent în vedere că producția agricolă este nemijlocit legată de aplicarea în mod diferențiat a agrozootehnicii înaintate și de introducerea în practica agricolă a cuceririlor științei. Fără agrotehnică și zootehnică înaintate nu poate fi vorba de obținerea unui belșug de produse agricole.

Fiecărui petec de pămînt agricol trebuie să i se aplice un complex de lucrări agrotehnice potrivit condițiilor naturale, cu o succesiune rațională a culturilor și cu soiuri de semințe de înaltă producție, adaptate la cerințele mecanizării avansate.

Pentru asigurarea întăririi și dezvoltării sectorului socialist în agricultură și creșterea producției agricole este necesar să se îmbunătățească actualul sistem de planificare a producției agricole, care să țină seama de natura social-economică a gospodăriei țărănești individuale mic-producătoare de mărfuri și de caracterul cooperatist al întovărășirilor agricole și gospodăriilor agricole colective.

Producția gospodăriilor agricole de stat, obligate de a preda statului întreaga producție-marfă, va fi planificată pe baza volumului de produse-marfă.

Gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, gospodăriile individuale își vor organiza producția pe baza cunoașterii obligațiilor către stat și a propriilor angajamente contractuale de vînzare a produselor, fără să li se fixeze prin plan culturile sau cifrele de producție. Schimbarea în practica de planificare a agriculturii va stimula interesul material și inițiativa producătorilor agricoli în lărgirea producției, în folosirea cît mai deplină a tuturor rezervelor și posibilităților pentru a obține cît mai multe produse la hectar, cu cele mai mici cheltuieli de muncă și de mijloace.

Tovarăși,

Sarcinile principale ale partidului în cel de-al doilea plan cincinal, în legătură cu transformarea socialistă a agriculturii sînt:

a) Intensificarea muncii politice și organizatorice pentru crearea, într-un ritm mai accelerat, de noi întovărășiri agricole și gospodării colective, cu respectarea strictă a liberului consimțămînt al țăranilor muncitori; întărirea și dezvoltarea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole existente; sprijinirea formelor simple de asociere în producția agricolă a țăranilor muncitori în vederea muncii în comun, a contractării în comun, a folosirii mai raționale a mijloacelor proprii și a mașinilor agricole ale statului și îndrumării țăranilor muncitori spre forme superioare de cooperație de producție agricolă

b) Sporirea producției la hectar și a productivității muncii agricole, pe calea progresului tehnic în agricultură, a mecanizării principalelor lucrări în toate ramurile agriculturii

c) Extinderea suprafețelor cultivabile, dezvoltarea irigațiilor și măsuri pentru conservarea solului împotriva eroziunilor

d) Scăderea cheltuielilor de producție în agricultură

e) Dezvoltarea creșterii animalelor și a productivității lor, îmbunătățirea calitativă a șeptelului.

Cu încredere în forțele creatoare ale clasei noastre muncitoare, ale țărănimii muncitoare, vom realiza sarcinile ce stau în fața partidului în opera de transformare socialistă a agriculturii. **(aplauze vii).**

Semnarea unui tratat de prietenie și colaborare între R. P. Chineză și R. D. Germană

PEKIN 25 (Agerpres). — China nouă transmite:

In urma tratativelor care au avut loc între delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Chineze și Republicii Democrate Germane, la 25 decembrie au fost semnate la Pekin un tratat de prietenie și colaborare între R. P. Chineză și R. D. Germană, un acord de colaborare culturală, un acord cu privire la carantina și protecția plantelor, precum și o declarație comună a guvernelor R. P. Chineze și R. D. Germane.

Tratatul de prietenie și colaborare între R. P. Chineză și R. D. Germană a fost semnat în numele guvernului R. P. Chineze de Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, iar în numele guvernului R. D. Germane de primul ministru Otto Grotewohl. Șen Ian-bin, ministrul Culturii al R. P. Chineze și Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al R. D. Germane, au semnat acordul de colaborare culturală. Acordul cu privire la carantina și protecția plantelor a fost semnat de Liao Lu-ian, ministrul Agriculturii al R. P. Chineze și de Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al R. D. Germane. Apoi Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, și primul ministru Otto Grotewohl, conducătorul delegației guvernamentale a R. D. Germane, au semnat declarația comună a guvernelor R. P. Chineze și R. D. Germane.

Conferința Consiliului Păcii din întreaga Indie

DELHI, 25 (Agerpres). — China nouă transmite:

La 23 decembrie s-a deschis la Delhi conferința Consiliului Păcii din întreaga India, sub președinția lui Saifuddin Kitchlew, președintele Consiliului.

In cuvîntarea sa de deschidere, Kitchlew a spus că „Pacea a devenit lucrul cel mai important pentru fiecare cetățean al Indiei, indiferent de vederile sale politice". Criticînd țările care creează baze militare în jurul Indiei, el a subliniat că pactele S.E.A.T.O. și M.E.D.O. nu fac decît să lege micile națiuni asiatice de puternicile state imperialiste ale Occidentului care caută să dezbine, să conducă și să exploateze popoarele Asiei.

Spiritul Genevei — a spus Kitchlew — nu poate fi ucis. Să ne dublăm eforturile pentru a lupta împotriva manevrelor acelora care încearcă să distrugă și să ucidă acest spirit al Genevei.

Pe adresa sesiunii au sosit numeroase mesaje de salut din partea comitetelor pentru apărarea păcii din Uniunea Sovietică, R. P. Chineză, din țările europene de democrație populară, Indonezia, Birmania, Siria, Franța și din alte țări.

Hidrocentrala de la Kuibîșev intră în exploatare

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS:

Gigantul de pe Volga — hidrocentrala de la Kuibîșev — intră în exploatare. In prezent se face încercarea primei turbine avînd o putere de 105.000 kW.

Intr-o convorbire cu un corespondent al agenției TASS, Ivan Skidanenko, ministrul Industriei Electro-tehnice al U.R.S.S., a spus:

In curînd vor începe a primi energie de la hidrocentrala de la Kuibîșev, în afară de Moscova, regiunile Uralului, Volgăi, orașele și satele regiunilor centrale. Transportul energiei în regiuni relativ puțin îndepărtate se face la o tensiune de 110.000 și 220.000 de volți. Linia pentru transportul energiei electrice Kuibîșev-Moscova este înzestrată cu transformatoare și aparatură de înaltă tensiune produsă în țară.

Comanda agregatelor hidrocentralei de la Kuibîșev se automatizează. Aparate și dispozitive speciale asigură regimul optim de funcționare a agregatelor. Astfel, pornirea și oprirea hidroagregatelor se efectuează cu ajutorul unor aparate automate. Ele lasă în funcțiune numai agregatele necesare în fiecare moment dat pentru a asigura consumatorilor energia electrică.

In încheiere, Ivan Skidanenko a spus: In total, întreprinderile ministerului nostru au expediat pe șantierul hidrocentralei de la Kuibîșev și al liniei pentru transportul energiei electrice Kuibîșev-Moscova aproximativ 5.000 de vagoane de diferite utilaje electrice. In prezent, oamenii de știință și inginerii sovietici au trecut la elaborarea de utilaje electrice pentru noile centrale electrice și mai puternice pe care poporul sovietic le va construi în cadrul noului cincinal.

Consfătuirea pe întreaga Chină a lucrătorilor din agricultură

PEKIN, 26 (Agerpres). — China nouă transmite:

La Pekin a avut loc o consfătuire pe întreaga Chină a lucrătorilor din agricultură. Consfătuirea a elaborat un plan de măsuri potrivit căruia în anul viitor nivelul producției agricole va trebui să atingă nivelul prevăzut pentru anul 1957 — ultimul an al cincinalului actual.

Anul viitor, țara va obține 199 milioane de tone de cereale, adică cu 6.200.000 de tone mai mult decît este prevăzut pentru anul 1957.

Producția de bumbac va atinge 1.775.000 de tone, adică cu 137.500 de tone mai mult decît se prevede pentru ultimul an al cincinalului.

Pentru înfăptuirea cu succes a acestui plan s-a hotărît luarea mai multor măsuri, ca valorificarea de pămînturi noi, extinderea culturilor de mare productivitate, folosirea uneltelor agricole și mașinilor noi, construirea de sisteme de irigație etc.

Participanții la conferință au examinat de asemenea perspectivele dezvoltării agriculturii în cel de al doilea și al treilea cincinal. S-a relevat că creșterea rapidă a mișcării pentru cooperativizare va contribui la dezvoltarea agriculturii.

Dificultăți economice în Anglia

LONDRA 25 (Agerpres). — TASS:

Comentînd datele publicate în ultimul timp cu privire la comerțul exterior, presa engleză își exprimă neliniștea în legătură cu agravarea dificultăților economice ale Angliei în 1955. Ziarele subliniază că deficitul comerțului exterior al Angliei pe primele 11 luni ale anului 1955 este de 796.700.000 lire sterline, adică depășește cu 42,8 la sută deficitul înregistrat în aceeași perioadă a anului trecut.

Ziarul „Scotsman" consideră că aceasta este o consecință a intensificării concurenței Statelor Unite, Germaniei occidentale și a Japoniei, din cauza căreia „partea Angliei în comerțul mondial scade și ea pierde terenul de sub picioare în numeroase piețe".

Chiar economiștii englezi au recunoscut că dificultățile Angliei în domeniul comerțului exterior se explică într-o măsură considerabilă prin limitarea relațiilor comerciale cu alte țări ca urmare a politicii de discriminare, practicată în comerțul cu o serie de țări.

TIMPUL PROBABIL pentru zilele de 28, 29 și 30 decembrie

Vremea în curs de răcire cu cer schimbător în jumătatea de nord a țării și mai mult noros în rest, unde vor cădea precipitații sub formă de ploaie și ninsoare.

Vîntul va sufla slab în jumătatea de nord a țării iar în rest potrivit și temporar tare dinspre nord-est. Temperatura în scădere, minimele noaptea vor fi cuprinse între minus 14 grade și minus 2 grade, iar maximele din timpul zilei între minus 5 grade și plus 2 grade.

Ninsoare mai abundentă va cădea în zona de munte și cîmpia Dunării unde solul se va acoperi. Solul va fi umed și va îngheța în toată țara, mai accentuat în Moldova și Transilvania.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: Bucu rești, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.